

ഗുരുനാഥൻ

പുസ്തകം 17

1113 കർക്കടകം

ലക്കം 12

നീയാരു എന്നറിയുക

(ഒരു ഐ. എ., ബി. എൽ.)

ഞാൻ എന്തെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂട എന്ന പരമാർത്ഥമാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ജീവൻ. ആ പരമാർത്ഥം നല്ലപോലെ ചിന്തിച്ചാൽ തങ്ങൾ ആരെന്നറിയുന്നവർ വളരെ ചുരുക്കം. ഒരു കവിയോ, ദിവ്യനോ മറ്റു ആരെങ്കിലും ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'നീ പൂഴിയാണ്. പൂഴിയിലേക്കുതന്നെ നീ മടങ്ങും'. ഇത് ഒരു അനുഭവത്തിന് വകയുള്ളതല്ല. എല്ലാവർക്കും പൊടിയോ? മറുപല്ലുതമാകരുതെ.

ചില തത്വജ്ഞാനികൾ നീ ദൈവമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. നീ ആരെന്നറിയണമെന്ന് അവർ പക്ഷമുണ്ട്. അവരുടെ മതപ്രകാരം എല്ലാവരും ദൈവമാണ്. ഇതും നമ്മെ ഒരു നല്ലവഴിയ്ക്കു തിരിച്ചുവിടുന്നില്ല.

ഇതെല്ലാം വലിയ വേദാന്തചിന്തയാണ്. ഞാൻ ഇപ്പോൾ വേദാന്തം പറയാൻ ഒരുക്കമില്ല. വേദാന്തത്തിന് ഉചിതമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്. അത് ഇവിടെയല്ല. അത്രതന്നെയല്ല, അതു ബുദ്ധിക്ക് നല്ല പാകതയും ഉണർവുമുള്ള വർഷ വേണ്ടതല്ല.

എന്നെ എങ്ങനെയാണു നിങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുത്തേണ്ടതെന്നു വാസ്തവത്തിൽ എനിക്കറിഞ്ഞുകൂട. അതു പറയാനാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങളാരാ എന്ന് എന്നോടു ചോദിച്ചാൽ എനിക്കുത്തരം പറയാനറിഞ്ഞുകൂട. ഞാൻ ഒരു ഫെഡ്ക്രാക്കിനെ അറിയും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നവരുടെ തലയ്ക്ക് ഒന്നു തൊടും. 'ഫെഡ്' ഒരു പ്രതിഭിനപ്പത്രത്തിന്റെ അധിപരാണ് ഞാനറിയും. ഇവയിടെ അദ്ദേഹം

ആ കടലാസ്സിന്റെ ഒരു കാളത്തിൽ ഈ നാടിന്റെ ഒരു 'ലീഡർ' ആണെന്നു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിരുന്നു.

അവർ കളവല്ല പറയുന്നത്; അശേഷവുമല്ല. ഫെഡ്ക്രാഷ് താൻ ഒരു 'ഫെഡ്' ആണെന്നു വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു 'ലീഡർ' ആണ് താനെന്നു വിശ്വാസത്തെ ഹനിക്കാൻ ലോകത്തിൽ ഒന്നിനും ശക്തിയില്ലെന്നു പത്രാധിപരും വിശ്വസിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവർ ഇതു സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുമോ എന്നു ചിന്തിക്കത്തന്നെ വേണ്ട, അവർക്ക് ആത്മവിശ്വാസമുണ്ട്. പിന്നെ എന്തു വേണം? അവർ ആരെന്നറിയുന്നതെന്നു വലിയ കാര്യം. തെറ്റായാൽ എന്തു? ശരിയായാൽ എന്തു? പക്ഷെ എനിക്കു തിരിഞ്ഞുകൂട.

ഞാൻ ഒരു എം. എ. ആണ്. പക്ഷെ ഞാനൊന്നിലും 'മാസ്റ്റർ' ആയിട്ടില്ല. ഞാൻ 'ലാ'യിൽ ഗ്രാഡുവെറുചെയ്തു അതുകൊണ്ട് ലാ എന്ന് ഒന്നില്ലെന്നു മാത്രം പറിച്ചു. ലാ പഠിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു ആവശ്യവുമില്ലെന്നതും. ലാ സംബന്ധമായ എല്ലാ അറിവും തീരെ അനാവശ്യമെന്നു "അർബിറ്ററേഷൻ ബോർഡ്" നിശ്ചയിച്ചു. ഈ ബോർഡിനു സിമാന്തിതമായ അധികാരമുണ്ട്. വഴക്ക് ഒതുക്കിയിടുന്ന ആ പഴയ മാജോറിമാക്ക് ലായുടെ അറിവ് ആവശ്യമില്ല. അതിനുവേണ്ട ഒരു അറിവും അവർക്കുവേണ്ട. അതുകൊണ്ടുമല്ല നിയമജ്ഞാനം ഒരു അയോഗ്യതയുമാണ്. വക്കീലന്മാർക്ക് ഒരു നിരോധനംകൂടിയുണ്ട്. ബോർഡാപ്പീസിന്റെ പരിസരങ്ങളിലെങ്ങും അവരെ കാണുകപോലുമരുതുപോലും.

അല്പമൊരു വ്യതിയാനം വന്നുപോയോ? വായനക്കാർ ക്ഷമിക്കണമെന്നുപേക്ഷ. ഞാനാരെന്നു പറവാൻ എനിക്കറിഞ്ഞുകൂട എന്നു പറവാനാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒരു തത്വചിന്തകൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. "തന്നെ താനറിയുക;" അപ്പോൾ "ഞാൻതന്നെ ഓരോ" എന്നു മറ്റൊരാളും പറയുന്നുണ്ട്. എന്നിന്നധികം പറയുന്നു. ആ "സ്വതന്ത്ര" അറിയുന്നതിനോ സാക്ഷാൽകരിക്കുന്നതിനോ വലിയ വിഷമമെന്നുവാണ്. അതു ചെയ്യാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ—സ്വതന്ത്രസാക്ഷാൽകാരത്തിനു കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ—നിങ്ങൾക്ക് ഉന്നതപദപ്രാപ്തിയുണ്ടാകും. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു തീതമനഃശൂന്യനാകും. സ്വതന്ത്രസാക്ഷാൽകാരത്തിന്റെ പരിമാണം അനുസരിച്ച് അതീതത്വത്തോടു സമീപിക്കാം. സ്വതന്ത്രസാക്ഷാൽകാരത്തിനു മോഹമുണ്ടെങ്കിൽ സ്വാർത്ഥപരതയ്ക്കൊക്കെ കഴികയില്ല. സ്വതന്ത്രസാക്ഷാൽകാരത്തിനു സ്വാർത്ഥപരത ആവശ്യമെന്നതും. അതിനാൽ സ്വാർത്ഥപരത ഏതുംതോറും മനഃശൂന്യവസ്ഥയിൽ ഉയർന്നുയർന്നുവരും.

ഇതു പരമാത്മം മാത്രമാണ്. ലോകമൊട്ടുക്കുള്ള വലിയ ആളുകളെ നോക്കുക. സ്വാതന്ത്ര്യപരന്മാരല്ലാത്തവർ അതായതു സ്വതന്ത്രസാക്ഷാൽക്കാരത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടവർ അറിയപ്പെടാത്തവർതന്നെയാണ്. പക്ഷെ വലിയവർ—മുതലാളിമാരും ധനാധികരും—എല്ലാവരും ഏറക്കുറെ സ്വതന്ത്രസാക്ഷാൽക്കാരം ചെയ്തവരാണ്. അല്പത്തിനൊന്നൊന്നു മുഴുപട്ടിണി കൊണ്ടോ ജീവിതം ആരംഭിച്ച കുബേരപടത്തിൽ എത്തിയ വല്ലവരേയും നിങ്ങൾ അറിയുമോ? എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ള ഒരുവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു് ഈ പദവിയിലിട്ടു് എങ്ങനെയെന്നു ചോദിക്കാമോ? പരമാത്മമായ ഉത്തരം “സ്വതന്ത്രസാക്ഷാൽക്കാരം” എന്നായിരിക്കും.

ഒരു വ്യക്തിക്കു് ഈ തത്വം എങ്ങനെ പരമാത്മമൊ അതുപോലെതന്നെ ഒരു സമുദായത്തിനും ഇതു ശരിയാണ്. ഗ്രെയിറുബ്രിട്ടൻ അതിതമനശ്ചർ നിറഞ്ഞ ഒരു രാജ്യമാണ്. അവരെല്ലാം സ്വതന്ത്ര സാക്ഷാൽക്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു ലോകത്തിലെ വലിയ ശക്തിയായി അവർ ശോഭിക്കുന്നതു്; ജപ്പാനും അങ്ങനെയെന്നു. ബ്രിട്ടീഷുസാമ്രാജ്യത്തിനു വയസ്സായി. അവർ സ്വാതന്ത്ര്യം വളരെ മുമ്പുതന്നെ നേടിക്കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ ഏകാന്തവാസത്തിൽ സമാധാനചിന്തചെയ്യാനാണ് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു്. ജപ്പാൻ ഇയിടെ തുടങ്ങിട്ടു ഉള്ളു. വീടിനോടുത്തുതന്നെയിരിക്കുന്നു നമ്മുടെ പ്രധാനമന്ത്രി സാക്ഷാൽക്കാരം ചെയ്തു്. ബ്രിട്ടീഷുസാമ്രാജ്യമാകുന്ന കപ്പലിലെ സ്രാങ്കാണു താനെന്ന് അദ്ദേഹം അറിയുന്നു—പോരാ, പറയുന്നുമുണ്ട്.

സ്വതന്ത്രസാക്ഷാൽക്കാരം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവനു നന്മയെന്തെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂട. ഇൻഡ്യാക്കാക്കും ഇതു് അറിവില്ല. ഇവിടത്തെ ഭൂരിപക്ഷംപേക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നതു നിശ്ചയം. അതുകൊണ്ടാണു ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഇവക്കു നന്മവരുത്തുവാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഇൻഡ്യയ്ക്കു പുതിയ ഭരണഘടനവ്യവസ്ഥ ചെയ്തു. ഇൻഡ്യാക്കാർ ഇതു ചീത്തയെന്നു പറയുന്നു. “നിങ്ങൾക്കു നന്മയെന്തെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂട” എന്നു ബ്രിട്ടീഷുകാർ പറയുന്നു.

“മായാതത്വം പഠിക്കുവിൻ” എന്ന് മാന്യനായ ഇൻഡ്യാസെക്രട്ടറി ഉപദേശിക്കുന്നു. “സത്ത എന്തുവിചാരിക്കുന്നതെല്ലാം അസത്താണ്. ചീത്തയെന്നു തോന്നുന്നതെല്ലാം നന്മയാണ്. നിങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങളൊന്നും വാസ്തവമല്ല. അവ തിരസ്കൃതസന്തോഷങ്ങളാണ്. ഈ കാണുന്നതെല്ലാം മായയാണ്. അതു നിങ്ങൾക്കറിവില്ലേ.”

ചില അവസരങ്ങളിൽ മായാവനികയിൽക്കൂടി നോക്കുമ്പോൾ മിഥ്യതത്വവാദിയായ സ്റ്റേററസെക്രട്ടറിക്കും പരാജയം പറ്റിയേക്കാം. എല്ലാവർക്കും ചില ക്ഷീണവശം ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒരു അതീതമനുഷ്യനും ഇതുമില്ല. മാനുനായ സെക്രട്ടറിയുടെ സഹപ്രവർത്തകർ ഫിററ് ലർ ഗജ്ജി ചുപ്പോൾ ജമ്മ്നിയിലേക്കു പാഞ്ഞതും മുസോളിനിയുടെ പുരികം ചുളിച്ചപ്പോൾ ഇറാഖിയിലേക്കു പറന്നതും ഇതുതന്നെ. പിന്നെ വേണ്ടതു പറവാൻ ഫിററ് ലറെ, മുസോളിനിയെ സംഗതിയുടെ ഗതിപോലെ നടക്കും. അവർ പതുക്കെ തലോടി “നിങ്ങൾ ക്ലേശിക്കേണ്ട. പുരികം ചുളിച്ചതു എന്റെ ചിരിയുടെ ലക്ഷണമാണ്. മിഥ്യാഭൂമത്തിനു നിങ്ങൾ വശപ്പെട്ടതാണ്. സാധാരണയിൽനിന്നു വ്യതിരിക്തമായൊന്നുമില്ല”. മാനുസെക്രട്ടറിയുടെ സഹപ്രവർത്തകർ ശങ്കമാനഹൃദയത്തോടെ മടങ്ങിയെത്തി. “ഇതു മായയാണോ?”

മായ നിങ്ങളുടെ തപശ്ശിയെ സ്പർശിച്ചാൽ നിങ്ങൾ അന്ധന്മാരാകത്തക്കവണ്ണം അതു് അത്ര ശക്തിയുള്ളതാണ്. മറുവളവർ മായാബാധിതരാകുമ്പോൾ നമുക്കു ഗുണഭോഷിക്കാം. നാം മിടുക്കരെല്ലാം ഭാവിക്കുകയും ചെയ്യാം. നമ്മെ ബാധിച്ചാൽ ഇതിൽ കഷ്ടം.

ദരിതദൂതകളെ ജയിപ്പാനുള്ള പ്രഥമപാഠം മായാവിജയവും സ്വതന്ത്രസാക്ഷാൽക്കാരവും തന്നെ. “നീ നിന്നെ അറിയുക” ഇതായിരിക്കണം ജീവിതാദർശം. ശാശ്വതസുഖം അനുഭവിക്കണമെങ്കിൽ—ഉയർച്ചയും വലിപ്പവും ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ തന്നെ താനറിയുക. ഞാനെന്റെ സ്വതന്ത്രം സാക്ഷാൽക്കരിക്കുന്നവിഷയത്തിൽ പരാജിതനായി. ഞാനാരെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂട. ഞാനാരല്ലെന്നുമാത്രമറിയാം. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് എനിക്കൊന്നും ഇല്ലാതായതു്.

ഈ വിചാരം തള്ളിക്കളയുകതന്നെ. എനിക്കൊന്നുമില്ലെന്നുതോന്നുന്നതുതന്നെ മായയാണ്. ഞാൻ യോഗ്യതയുള്ള ഒരു തൊഴിലില്ലാത്തവനാണ്. (യോഗ്യതയില്ലാത്ത തൊഴിലുള്ളവനെല്ല.) ഏതാൻ ചിന്തയെന്ന അസംബന്ധമാണ്. തൊഴിലില്ല എന്നു തോന്നുന്നതുതന്നെ മായ. സ്വതന്ത്രസാക്ഷാൽക്കാരം അഥവാ സ്വാതന്ത്ര്യമാത്രപരത ഞാൻ ശീലിക്കണം. ഇതുവരെ അതു എന്തെന്നറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. തന്നെത്താനറിയുക. തന്നെ താൻ സഹായിക്കുക. തന്നെ താൻ സഹായിച്ചാൽ അവനെ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കും. എല്ലാവിധവും, എന്തു ക്ലേശം അനുഭവിച്ചും തൻകാര്യം മാത്രം നോക്കുക. ശുഭാവരം.

പനാമയും സുവസ്സും

(P. N. G. C.)

ഗോധെ മൂന്നു തോടുകളിലെ ടീഷ്‌ട്രം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഭൂഖോ കത്തെ അല്പം ചെറുതാക്കുമെങ്കിലും അതിനുള്ള അഭിവൃദ്ധിയും പരിഷ്കാരവും വലുതാക്കുവാൻ അവ ശക്തങ്ങളാകും. ഇവയിൽ രണ്ടു സിലുമായി. മൂന്നാമത്തേതിന്റെ സാധ്യത കാലയവനികകൊണ്ടു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അടുത്തുകഴിഞ്ഞ ശതവർഷത്തിന്റെ മദ്ധ്യഘട്ടത്തിൽ സുവസ്തോടു സാധിച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽത്തന്നെ പനാമ തോടിന്റെ സംരംഭവും സമുദയം ചെയ്തിരുന്നു. ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ സമാരംഭംവരെ അതിന്റെ പുഷ്പം സാധിച്ചില്ല. റയിൻഡാസ്തബ്ബ് സംബന്ധമായ തോട്ട് ഇനിയും കാലാനുകൂലപ്രതീക്ഷയിൽത്തന്നെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. നാൽപ്പിയേയും ബ്ലാക്ക്സിയേയും സന്ധിപ്പിക്കുന്നതായാൽ യൂറോപ്പിന്റെ ഉത്തരഭക്ഷിണസ്ഥാനങ്ങളും പാശ്ചാത്യവർത്തിയായ പ്രാചീന വിദൂരമല്ലാത്ത ഭവിക്കും.

സുവസ്തോടും പനാമ തോടും ഫർഡിനാൻഡ് ഡിലസപ്ല എന്ന ഹ്രസ്വകാരന്റെ പ്രതിഭയിൽ പ്രതിബിംബിച്ചവയാണ്. എങ്കിലും പനാമയുടെ പുഷ്പതയ്ക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വം സിദ്ധിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ചില അപ്രതീക്ഷിതകാരണങ്ങളും സർവ്വോപരി അവിടത്തെ ഭൂപ്രകൃതിയുടെ അഹിതസ്വഭാവവും നിമിത്തമായിത്തീർന്നു. 1869-ൽ സുവസ്തോടു പൊതുജനാവശ്യത്തിനു തുറക്കപ്പെട്ടു. ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചുള്ള ഹ്രസ്വപരിശ്രമം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ആ പരിപാടിയെ നിശ്ശേഷം ഉപേക്ഷിച്ചു 1904-വരെ പനാമ തോടിന്റെ പ്രാരംഭജോലിപോലും പറയത്തക്കവണ്ണം സമാരംഭിച്ചിരുന്നില്ല. ആ കൊല്ലംതന്നെ ഐക്യസംസ്ഥാനഗവണ്മെൻറു ഹ്രസ്വപഥംതന്നെ സ്വീകരിച്ചു. അതിനെ പുഷ്പമാക്കി. പക്ഷെ അല്പമൊരു രൂപാന്തരരീതിയാണ് അവർ സ്വീകരിച്ചതു്. 1914 ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ പനാമ തോടു സഞ്ചാരക്ഷമമാക്കിത്തീർത്തു.

ഹ്രസ്വകാർ പറ്റിയ പരാജയങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒന്ന് അവിടത്തെ അനാരോഗ്യസ്ഥിതിയെന്നു മുമ്പേ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അമ്മേരിക്കക്കാരുടെ ആദ്യശ്രമംതന്നെ രോഗബാധയേ ഉച്ചാടനു ചെയ്തു് അവിടം ഒരു സുഖവാസസ്ഥലമാക്കുന്നതിനായിരുന്നു. ഇതു ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ ഒരു കർമ്മംതന്നെ. ഇന്ന് ഇവിടത്തെ മരണനിരക്കു് അമ്മേരിക്കയിലുള്ള

ആരോഗ്യപ്രദനഗരങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു കുറവാണ്. അമ്മേരിക്കയലുള്ള അനവധി സഞ്ചാരികൾ സുഖവാസത്തേയും വിനോദത്തേയും ആരീഞ്ഞിവിടെ എത്താറുണ്ട്. വർഷകാലങ്ങളിൽ ഉത്തരപ്രദേശത്തുള്ള ശിതബാധയിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കും ഇവിടെ ആളുകൾ എത്താറുണ്ട്.

രണ്ടു തോട്ടുകളിൽ വലുത് സുവസ്സാണ്. പനാമയെ അപേക്ഷിച്ചു മറ്റൊരു വ്യത്യാസവും ഉണ്ട്. സുവസ് സമുദ്രനിരപ്പിൽ യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ എൻജിനിയറിങ്ങിനു നേരിടേണ്ട വിഷമങ്ങൾ അല്പം ലഘുവാണ്.

പനാമത്തോടും സമുദ്രനിരപ്പോടു യോജിച്ചു വേണമെന്നായിരുന്നു ഹ്രസ്വകാരുടെ ഉദ്ദേശം. പക്ഷെ അമ്മേരിക്കക്കാർ ഈ അഭിപ്രായത്തോടു പരാജയമായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ തോട്ട വെട്ടിയിരിക്കുന്നതു നിഗ്നാനതവു റ്റുപ്തമേറിയതുമായ ഒരു ഭൂപ്രദേശത്താണ്. സുവസ്സിന്റെ മാതൃകയിൽനിന്ന് അത്യന്തം വ്യതിരിക്തമായ ഒന്നാണ് ഇവിടെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. പനാമയുടെ പ്ലാൻ ഏതാണ്ടു താഴെ പറയുംപ്രകാരമാണ്. അററലാൻറിക്കിൽ കൊളൺ എന്ന സ്ഥാനമുതൽ കിഴക്കോട്ടു പെസഫിക്കിൽ പനാമവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഈ തോടിന് 50 മൈൽസു നീളമുണ്ട്. തോടിന്റെ ഓരോ അറ്റവും ഏകദേശം എട്ടു മൈൽസു വീതം സമുദ്രനിരപ്പോടു് ഒത്തുകിടക്കുന്നു. ശേഷിച്ച ഭാഗം ഒരു ഉന്നതതലത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അവിടെ രണ്ടു തടാകങ്ങളും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ വലുത് ഗാട്ടൺ ആണ്. ഈ കൃത്രിമതടാകങ്ങൾ ഖാഗ്രസ് നദിയിൽ അണകെട്ടി ജലപ്രവാഹമുണ്ടാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ളവയാണ്. അതിനാൽ ജനാധിവാസവുമുണ്ടായിരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല ഫലപ്രദവും കൂടി ആയിരുന്ന ആ നദീസാർ ഒരു ജലാശയമായിത്തീർന്നു. തടാകങ്ങളെ വേർതിരിച്ചിരുന്ന ഒരു കുന്നിനെ രണ്ടായി പിളർന്നു യോജിപ്പിച്ചു. വിഖ്യാതപ്രമുഖ പ്രദേശങ്ങളിൽ ബുദ്ധിപൂർവ്വവും കാര്യക്ഷമവുമായ പല തട്ടുകളും ഈ തോടിൽ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. സമുദ്രത്തിൽനിന്നും ഉന്നതപ്രദേശങ്ങളിലേക്കും അവിടെനിന്നും സമുദ്രത്തിലേക്കും സുരക്ഷിതമായി കപ്പലുകൾക്കു പ്രയാണംചെയ്യാൻ ഇവ ഉപകരിക്കുന്നു. സമുദ്രനിരപ്പോടൊത്ത ഒരു തോട്ടു വെട്ടുവാൻ വേണ്ടിവന്നേക്കാവുന്ന ഭീമവ്യയം ഈവിധത്തിൽ നിവാരണമായി.

രണ്ടു മഹാസമുദ്രങ്ങളുടെ സംയോജനനിമിത്തം സുവസ്സും പനാമയും അകലത്തെ (ദേശത്തെ) ലഘൂകരിച്ചു ഭൂഖണ്ഡങ്ങളെ സമീപവർത്തികളാക്കി. അജ്ഞാതമെന്നോ അപ്രധാനമെന്നോ എണ്ണിയിരുന്ന ചില രി

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു സർവ്വാനുകൂല്യവും പനാമാഭോഗത്താ
ണെന്നർത്ഥമാക്കരുത്. ഭൂസ്ഥിതിയുടെ ആനുകൂല്യം സുവസ്സിന്റെ പനാമ
യേക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടതരമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പ്രാചീനലോകത്തുള്ള പല വാണിജ്യ

കേന്ദ്രങ്ങളുടേയും മദ്ധ്യവർത്തിയാണ് സുവസ്സ്. അടുത്തടുത്തുകിടക്കുന്ന തുറമുഖങ്ങളുമായി കച്ചവടംചെയ്യാൻ സൗകര്യമുണ്ട്. പനാമയ്ക്കീതുണമില്ല. ഏഷ്യാഭൂഖണ്ഡത്തിൽനിന്നു പനാമ വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നേരെ എതിർവശം സമുദ്രനിമിത്തം അത്യന്തദുർഗ്ഗമായിട്ടാണ്. അവിടെ യാതൊരാനുകൂല്യവുമില്ല. ഇതു കച്ചവടത്തിനു അത്യന്തം പ്രതികൂലിയാണ്.

പനാമയുടെ സർവ്വരാജ്യസംബന്ധിയായ മഹത്വം മറ്റൊരു സ്ഥാനത്തെ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത് അത്യന്തം ഗൗരവാവഹകമായ ഒരു പ്രശ്നമാണ്. അമ്മേരിക്കക്കാരുടെ അത്യാസാമാന്യമായ പരാജയമാണ്. പനാമത്തോടു തുറന്നതോടുകൂടി അമ്മേരിക്കൻ ഐക്യരാജ്യം അറൻഡാൻറിക്കിന്റേയും പസഫിക്കിന്റേയും സർവ്വാധിപതിയായി. ഉത്തരമദ്ധ്യഭൂമിയിലെ അമ്മേരിക്കകളുടെ ധനപരമായ സർവ്വാധിപത്യവും ഇതിനടിയിലായിട്ടുണ്ട്. മൺഭോനിഗമനം ചെയ്ത ആ കിഴക്കും (അസ്ഥിപഞ്ചരം) ഒറ്റ കതികൊണ്ടു രക്തമാംസപൂരിതമായിത്തീർന്നു.

ഈ ശ്രേഷ്ഠകർമ്മത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി സൂക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സുകാർ കരീബിയൻ ആധിപത്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണത സിദ്ധിച്ചത് ഈ തോട്ടമുലമെന്നു പറയാം. കരീബിയന്റെ ഹൃദയംതന്നെ പനാമയാണ്. നാമമാത്രമായ സംരക്ഷണം മാത്രമേ ഉള്ള എങ്കിലും മദ്ധ്യ അമ്മേരിക്ക മുഴുവനും, ക്യൂബാ, സാൻഡോമിൻഗ എന്നീ ദ്വീപുകളും പോട്ടൊറിക്ക എന്നിവയും എല്ലാം സ്വാധീനത്തിൽവന്നത് ഈ ഒരു പദ്ധതിയുടെ ശാഖോപശാഖകളായിട്ടാണ്. ഈ പ്രദേശത്തു മറ്റൊരു ശക്തിയും വന്നിടപെടുവാൻ യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സുവേണ്ടിയില്ല. കച്ചവടത്തിനും ഗതാഗതത്തിനും മാത്രമുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമായിട്ടല്ല പനാമ നിലകൊള്ളുന്നത്. അമ്മേരിക്കൻനാവികസേനയുടെ ഒരു ഭൂമണകേന്ദ്രംകൂടി ആയിരിക്കണമെന്നു കരുതൽ അവർക്കുണ്ട്. പൂർവ്വപശ്ചിമസമുദ്രങ്ങളെ സമുഖീകരിക്കുന്ന ഈ സങ്കേതം രാഷ്ട്രീയവും സൈനികവുമായ സർവ്വപ്രാബല്യത്തേയും ഈ നാടിനു പ്രദാനംചെയ്യുന്നു. സുവസ്സ് ഗ്രേറ്റർബ്രിട്ടൻ എങ്ങനെ പ്രാബല്യപേരുകൾക്കുമാ അതുപോലെ പനാമ അമ്മേരിക്കയുടെയും പ്രാബല്യപേരുകൾ ആയിരിക്കണം. ഈ രണ്ടുശക്തികളും തിരസ്കൃതമായ ഒരു സംരംഭത്തെ ഈ സാദൃശ്യം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്. ഭയങ്കരമായ ഒരു ഭാവിപിന്തുണ ഇതുമൂലം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. പനാമ സുവസ്സിനു ബാധകമായിരിക്കുന്നതിനാൽ അതു ഇംഗ്ലണ്ടിനും അഹിതകാരിയത്രെ. അത്രതന്നെയല്ല, മദ്ധ്യ അമ്മേരിക്കയിലും ഭക്ഷിക്കുന്ന അമ്മേരിക്കയിലും ധനസമ്പാദനപ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്ന് അമ്മേരിക്കരല്ലാത്തവർക്കു നാമമാത്രമായ ഒരു നിരോധനവുമുണ്ട്. മെക്സിക്കോ, വെ

നിസ്കല, മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലേ ധാതുഭൂവുദ്ധ്യങ്ങളിൽ ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളും അസ്വരസം നടിക്കാറുണ്ട്. തെക്കേ അമേരിക്കയിലെ കേബിൾകമ്പനിയും വേറെ ഒരു പോയന്റാണ്. പശ്ചിമപെസഫിക്സിൽ ഈ രണ്ടുശക്തികളും ധനപരമായ ഒരു മത്സരത്തിൽ ആലുമായി ഒന്നിടയുവാനിടയും ആയി. ചൈനയിലെ “ഓപ്പൺ ഡോഴ്സ് പോളിസി” മൺകൊസിദ്ധാന്തത്തിന് അമേരിക്കയെ സംബന്ധിച്ച പ്രതികൂലിയാണ്.

“ധനപരമായ സർവാധിപത്യം അമേരിക്കയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കണമെന്നുള്ളതു തോറോബ്രിട്ടനുമായി നാവികസമരം ആവശ്യപ്പെട്ടതോടെ സമാന്തരീഭവിച്ചു. നൗകാപ്രമാണ്ഡം യു. എസ്. എയുടെ ഒരു സ്ഥാപിതതാല്പര്യമെന്നു നിന്നാഗതവതോടിനെ സംബന്ധിച്ച നവ്യാശയം വിശദപ്പെടുത്തുന്നു. യുദ്ധകാലത്തും നൗകാസഞ്ചാരം നിർബാധമായി നടത്താമെന്നു വ്യവസ്ഥയില്ലെങ്കിൽ നാവികസമരം വെറുംപൊള്ളയായ ഒരു ശബ്ദമാണ്. പനാമയ്ക്കു വല്ലാത്തപത്തും നേരിടുന്നെങ്കിൽ നിന്നാഗതവതോടു യാത്രാസൗകര്യമുള്ളതാക്കിത്തീർക്കാം. ഇതു ആഫ്രിക്കയുടെ തെക്കേമുനവഴിയുള്ള യാത്രയോടു സാദൃശ്യമുണ്ട്. ഇതു സുവസ്സിനു പകരമെന്നാണു സങ്കല്പം.

പനാമ, സുവസ്സ് എന്നീ തോടുകളുടെ ഉത്ഭവം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ യാതൊരുബന്ധവുമില്ലെന്നു തോന്നിയേക്കാം. പ്രഥമവിക്ഷണത്തിൽ അവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രതീതിയേക്കാൾ ആലോചിക്കുന്നതാവും അധികമായി സംഗതികളെ സ്പർശിക്കാം. ഗതാഗതത്തിനു പുതിയമാർഗ്ഗങ്ങളെ കണ്ടെത്തിയതും, പഴയവഴികളുടെ തിരസ്സാരവും പലരാജ്യങ്ങളുടെ ഭാഗധേയത്തെ സ്പർശിക്കുന്നു. സാമ്രാജ്യസംരക്ഷണത്തിനായി ഗ്രെയിറ്റബ്രിട്ടൻ പ്രഥമാവകാശം കൈവശപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ട് അവിടത്തെ വ്യാവസായികജീവലിയും രാഷ്ട്രാധിപത്യവും എത്ര വിപുലമായി എന്നു കാണാം. ഇതു ഗതാഗതസൗകര്യംകൊണ്ടുമാത്രമാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് വിദേശനയത്തിനുള്ള ശക്തി സുവസ്സിന്റെ പ്രാമാണ്യമെന്നു വ്യക്തമാണ്. പനാമ അമേരിക്കയ്ക്കും ഈ സ്ഥാനംതന്നെ നൽകുന്നതാണ്.

പനാമയുടെ ധനപരമായ ശക്തി വളരെ കൂടുതലാണ്. ഭാവിയിൽ അമേരിക്കയുടെ ധനപരമായ ശക്തിവ്യാപ്തി അതു തെളിയിക്കും. ലോകത്തിന്റെ ധനവിപണി അമേരിക്കയും പശ്ചിമപെസഫിക്സും ആകുമ്പോഴോടെ സുവസ്സിന് അല്പമിടിയുണ്ട്. സംസ്കൃതസാധനങ്ങളെ സമ്പാദിക്കുന്നശക്തി യൂറോപ്പിനുമത്രം എത്രകാലം നിലനിന്നുകിട്ടുമോ അത്രകാലം സുവസ്സിന്റെ ഭാഗധേയത്തിനും നിലനില്പുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

മാതൃദയം

(വള്ളത്തോൾ.)

ശേഖരവും സ്വപ്നവുമായ കൈന്തൽത്തുണി
മീതേവിരിച്ചൊരു കൊച്ചുകിടപ്പുമേൽ
ചമ്പ്രംപടിഞ്ഞിരുന്നാറ്റൊരു ശീലനായ്-
ച്ചുക്ക് തിരിക്കയാണേകദാ ഗാന്ധിജി.
സ്വാതന്ത്ര്യമാനിയാൽ നമ്മുടെ നാടിനു
നാറുതോറുമേറുന്ന നഗ്നത നീക്കുവാൻ
വൃദ്ധഹസ്തങ്ങളാൽ നൂൽത്തറുക്കുകയാ-
ണലുനഗ്നാദുഗ്നകുന്ദമയോഗീശ്വരൻ
നൂൽച്ചുറ്റുകളുണ്ടിടത്തു കൈത്തണ്ടമേൽ;
സ്വാപ്നപ്രവിന്തകൾ നെറ്റിതന്നുള്ളിലും-
ഏവം വപുർബുദ്ധിചേഷ്ടയാൽ മാതൃഭൂ-
സേവനംചെയ്യുമിളമ്പുന്റെ സന്നിധൗ,
വന്ദ്യമാം ക്ഷേത്രത്തിലെന്നപോലഞ്ചുസാ-
വന്നണഞ്ഞൊളൊരു ഭക്തയാം ഭാമിനി.

രൂപങ്ങളൊക്കും മധുരനാരങ്ങൾ
വെച്ചൊരുവെള്ളിത്തളികയോടൊപ്പമേ
തന്നെയും കാണിക്കയാക്കിത്തൂങ്ങുന്റെ
മുനിലപ്പിച്ചു നമസ്കരിച്ചാളവരും;
പിന്നീട്തന്നീറ്റു വണങ്ങിനിന്നീടിനാർ
പൊന്നാണിമാറിൽക്കരാംബുജ മൊട്ടുമായ്.

സീമന്തിനിയുടെ സന്താപതാന്തമാം
തുമ്പത്തേയ്ക്കു ദയാദ്രമാം ദ്രാഹിയാൽ
സാക്ഷാതമായൊന്നു നോക്കിനാൻ സദ്വ്രതൻ,
കൈകളെച്ചുക്കുമേൽ നിന്നെടുക്കാതെതാൻ.
ഭാരിദ്രമില്ലിവരുകില്ല വൈധവ്യവും,
താരുണ്യലാവണ്യശാലിനിയാണിവരും;
വാശൊളിവിഴുന്ന തുണ്ടിക്കളേബരം

ഭൂരിമൂല്യങ്ങളാം ഭൂഷാഗണങ്ങളാൽ
 കാരണംപിന്നെയെന്നൊന്നി, ക്ഷമാരിക്കു
 ഗൗരവഗണ്ഡങ്ങളിൽ കണ്ണീരൊഴുകുവാൻ?
 സ്വപ്നക്കുസമുച്ച സാരിതൻ തുന്വിനാൽ:-
 കണ്ണുതുടച്ചവർ ചൊന്നാർ സഗർഭഭം:-
 “കെട്ടമലടിഞ്ഞാൻ;- ഒട്ടെന്നിങ്ങൊരു
 കട്ടിയുണ്ടാകാനനുഗ്രഹിയ്ക്കേണമേ!”
 മാതൃതപവാഞ്ചരിതംകൊണ്ടാടി, മങ്കയെ-
 സ്സാദരമാശ്വസിപ്പിച്ചു, മഹാശയൻ:-
 “ആയിരമായിരമുണ്ടി, പ്ലരാധീന-
 മായ രാജ്യത്തിലനാഥരാം ബാലകർ;
 സ്വീയസ്ഥിതിയ്ക്കൊത്തവരിൽ ചിലർക്കൊരു
 തായയായ്ക്കൊരുക നീ സന്താനലാലസേ!”
 അപ്പിഞ്ചുപുക്കളെച്ചേർത്തണച്ചാൽത്തവ
 ലബ്ധമാംനിർവൃതി, മാതൃഹൃദയമേ!

[മാതൃഭൂമി വി. പ്ര.]

ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളുകളിലെ പ്രകൃതിപഠനം

(സി. ജി.)

ആധുനികവിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം ഉടച്ചുവാക്കേണ്ട കാലം അതി
 ക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും, ഇപ്പോൾ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിച്ചുവരുന്ന
 വിഷയങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഭാവിജീവിതത്തിൽ ലവലേശം പ്രയോജ
 നകരമായിരിക്കുന്നില്ലെന്നും, ഉറക്കെ പ്രസംഗിക്കുന്നവർ ധാരാളമുണ്ടെങ്കി
 ലും പ്രായോഗികവും ഉപയോഗപ്രദവുമായ ഏതെങ്കിലും മാറ്റം നിർദ്ദേശി
 ക്കുന്നവർ മുരുകമാണ്. എന്നാൽ അത്യന്തം സൂക്ഷ്മവും അത്യർത്ഥം
 പ്രയോജനപ്രദവുമായ ഒരു നിർദ്ദേശമാണ് ഈ ലേഖനംകൊണ്ടു നമുക്കു കാൻ
 ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ഖൈസ്കൂളുകളിൽ പ്രിപ്പറാട്ടറി ക്ലാസ്സുമുതൽ ആറാം ഘാറംവരെ
 പഠിച്ചുവരുന്ന ഒരു പ്രധാന വിഷയമാണ് പ്രകൃതിപഠനം എന്നു പറയു

നാതു്. ഏഴുകൊല്ലം ഈ വിഷയം പഠിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു സിദ്ധിക്കുന്ന വിജ്ഞാനം ഏറ്റവും നിസ്സാരമാണ്. ഒരു ചെടിയുടെ ഭാഗങ്ങൾ, ഒരു പൂവിന്റെ അംശങ്ങൾ, തവള ഈച്ചയെ പിടിക്കുന്നതെങ്ങനെ, ഈച്ച മുട്ടയിടുന്നതെങ്ങനെ, കോഴിമുട്ട വിരിയുന്നതുവരെ അതിൽ വരുന്ന വികാരങ്ങളെന്തെല്ലാം ഉപകാരമുള്ള സംഗതികളാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ള പ്രധാന വിജ്ഞേയശകലങ്ങൾ. ഒരു കോഴിമുട്ട വിരിയുന്നതിനുമുമ്പ് അതിൽ എന്തെല്ലാം വികാരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു എന്നോ, ഒരു പശുവിന് എത്ര വയറുണ്ടെന്നോ, ഒരൊന്നയുടെ തുമ്പിക്കൈയിൽ എത്ര മാംസപേശികൾ ഉണ്ടെന്നോ അറിയുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് എന്തൊരു പ്രയോജനമാണുണ്ടാകുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ആ വിഷയങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം വാസനയുള്ള ആളുകൾ അവയിൽ പ്രവർത്തിച്ച് വിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നതു ലോകോപകാരമായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഫൈസ്കൂൾക്ലാസ്സുകളിൽനിന്നും ഏതഭിഷയകമായി ലഭിക്കുന്ന അറിവ് യാതൊരുപ്രകാരത്തിലും വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഭാവിജീവിതത്തിൽ പ്രയോജനപ്രദമായിത്തീരുന്നില്ലെന്ന്, മുൻ സൂചിപ്പിച്ചതിന്റെ സ്വരൂപം കൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

എന്നാൽ വിഷമംകൂടാതെ ഈ വിഷയത്തിൽ അത്യന്തം പ്രയോജനീഭവിക്കുന്ന ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താൻ കഴിയും. പ്രകൃതിപഠനം എന്ന പേരു മാറ്റേണ്ട ആവശ്യമൊന്നുമില്ല. പ്രകൃതിപഠനം ഏറ്റവും വിശാലമായ ഒരു വിഷയമാണ്. അതിൽ അന്തർഭവിപ്പിക്കുന്ന വിജ്ഞേയശങ്ങളുടെ സ്വരൂപം സ്വല്പമൊന്നു മാറ്റിയാൽ മതി. ചെടികളെപ്പറ്റി പഠിപ്പിക്കുന്നതു പ്രകൃതിപഠനത്തിലെ ഒരു പ്രധാനാംശമാണ്. ഏഴു കൊല്ലംകൊണ്ട് എത്രയോ ചെടികളെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാൻ കഴിയും. ആ ചെടികളെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള ലക്ഷണങ്ങളും അവയിൽ ഓരോന്നിനുമുള്ള ഔഷധഗുണങ്ങളും വിദ്യാർത്ഥികളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം അവർക്ക് അതു് അത്യന്തം പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കും. ഒരു നിസ്സാരമായ പനിയൂക്കു വേണ്ട കഷായത്തിന് ആവശ്യമുള്ള ഔഷധികൾപോലും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കെന്നുമാത്രമല്ല, അഭ്യസ്തവിദ്യന്മാരായ വൃദ്ധന്മാർക്കുകൂടിയും തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൂടാതെയാണ് ഇപ്പോഴിരിക്കുന്നതു്. ഈ ദുരവസ്ഥ എത്രയുപേഗത്തിൽ ദുരീകർത്തവ്യമാണ്.

ചെടികളെപ്പറ്റി പഠിപ്പിക്കുമ്പോഴെന്നപോലെതന്നെ, വിത്തുകൾ, കായകൾ, പൂക്കൾ മുതലായവയെപ്പറ്റി പഠിപ്പിക്കുമ്പോഴും പ്രയോജനാംശത്തിനു പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. മൃഗങ്ങൾ, പ

ക്ഷികൾ, ഇഴജന്തുക്കൾ മുതലായവയെപ്പറ്റിയും പ്രയോജനപ്രദങ്ങളായ പല അംശങ്ങളും പഠിപ്പിക്കാൻ കഴിയും അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നവർക്കും ഹൈസ്കൂൾവിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടുതന്നെ വിദ്യാത്മികൾക്കു സാമാന്യമായ ഔഷധപരിജ്ഞാനമുണ്ടാകുന്നു. തങ്ങൾക്കും, കൂട്ടുകാർക്കും, വീട്ടുകാർക്കും, അവരെക്കൊണ്ടു പ്രയോജനമുണ്ടാക്കുന്നതുകൂടാതെ വൈദ്യവിഷയത്തിൽ ഉപരിപഠനത്തിന് അവരുടെ സാമാന്യവിജ്ഞാനം പ്രേരകവും സഹായകവുമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

* അദ്ധ്യാപനവിജയം

ഒ. ജെ. കുരുവിള.

I.

അദ്ധ്യാപകന്മാർ സാദ്ധ്യമായവിധത്തിലൊന്നും കൃത്യസമയത്തു ഹാജരായി പാഠകാലവിവരപ്പട്ടിക മുറയ്ക്കു് ഓരോവിഷയങ്ങളും പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടോ കരിക്കുലമനുസരിച്ചുള്ള വിഷയഭാഗങ്ങൾ ആണ്ടുവസാനത്തിനു മുൻപു തീർത്തുകൊണ്ടോ, അധികാരികളുടെ ചോദ്യമുണ്ടാകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ജയശതമാനം കണക്കിൽ കവിഞ്ഞു ലഭിച്ചുകൊണ്ടോ, അദ്ധ്യാപനം വിജയപ്രദമായി എന്നു സമാധാനിക്കാവുന്നതല്ല. നമ്മുടെ അദ്ധ്യാപനംകൊണ്ടു് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉദ്കൃഷ്ടമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ ശരിയായി ഫലിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം അടുത്തതലമുറയെ രൂപവത്കരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നെങ്കിൽ, ധീഷണാശാലികളും കർമ്മധീരന്മാരും സഹകരണബോധമുള്ളവരും ആയ യുവലോകത്തെ സജ്ജീകരിക്കുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, കർമ്മകുശലന്മാരും സമുദായസ്നേഹികളും ആയ പൗരന്മാരുടേടിയ ഭാവിരാഷ്ട്രത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായിത്തീരുമെങ്കിൽ നമ്മുടെ അദ്ധ്യാപനം മിക്കവാറും വിജയപ്രദമായി എന്നു സമ്മതിക്കയും സമാധാനിക്കയും ചെയ്യാം. അദ്ധ്യാപനം വിജയകരമാക്കുന്നതിന് അനേകം മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിദ്ദേശിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിലും അവയിൽ ചിലതുമുണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിനമാത്രമേ തല്പാലം ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളൂ.

അദ്ധ്യായത്തിന്റെ—ബോധനത്തിന്റെ വിജയം അതിന്റെ ഘടകങ്ങളുടെ സത്ഭാവത്തെയും ഐക്യത്തെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ശിക്ഷാഘടകങ്ങളെക്കുറിച്ച് തെത്തരീയോപനിഷത്തിൽ “ആചാര്യപുരുഷം, അന്തേവാസ്യത്തരൂപം, വിദ്യാസന്ധി, പ്രവചനം സന്ധാനം” എന്നു പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ആചാര്യൻ (അദ്ധ്യാപകൻ) അന്തേവാസി (അദ്ധ്യേതാവ്) വിദ്യ(വിഷയം) പ്രവചനം(അദ്ധ്യാപനം) എന്നിങ്ങനെ നാലംശങ്ങളാണ് ഇതിൽകാണുന്നത്. ദ്രാവിഡാചാര്യന്മാർ ഇവയ്ക്കുപറമെ, അദ്ധ്യയനം കൂടി ചേർത്ത് അദ്ധ്യാപകൻ, അദ്ധ്യാപനം, അദ്ധ്യേതാവ്, അദ്ധ്യയനം, അദ്ധ്യേയം ഇങ്ങനെ അഞ്ചംശങ്ങളെ നിദ്ദേശിക്കുന്നു. പാശ്ചാത്യന്മാർ അദ്ധ്യാപനത്തെ അദ്ധ്യാപകനിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയും അദ്ധ്യയനത്തെ അദ്ധ്യേതാവിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയും ഘടകങ്ങളുടെ എണ്ണം കുറയ്ക്കുന്നു. എണ്ണത്തിൽ കാണുന്ന ഈ പൂർവ്വാസം നിസ്സാരമാണ്. എന്നാൽ ഈ ഘടകങ്ങളുടെ ഘടനയും ഐക്യതയും സമകരണവുമാണു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ—ശിക്ഷയുടെ അടിസ്ഥാനം. അദ്ധ്യാപകനു പരിചയമില്ലാത്തവിഷയമാണെങ്കിൽ അദ്ധ്യാപകനും വിഷയവുമായതിൽ പൊരുത്തമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. കുട്ടികൾക്കു മുന്നറിവും രസവും ഇല്ലാത്തവിഷയമാണെങ്കിൽ കുട്ടികളും വിഷയവും തമ്മിൽ പൊരുത്തമുണ്ടാകുകയില്ല. അദ്ധ്യേതാക്കൾ അദ്ധ്യാപകനോടു മതിപ്പും സ്നേഹവുമില്ലാതെ എതിർക്കുകയും അദ്ധ്യാപകനു കുട്ടികളെ ഭരിക്കാൻ ശേഷിയില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അദ്ധ്യാപകനും അദ്ധ്യേതാക്കൾക്കും തമ്മിൽ പൊരുത്തമില്ല. അദ്ധ്യാപകനു വിഷയജ്ഞാനവും ബോധനാധിതികളിൽ പരിചയവും ഇല്ലെങ്കിൽ അദ്ധ്യാപകനും അദ്ധ്യാപനവും തമ്മിൽ പൊരുത്തംകാണുകയില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു ഘടകത്തിനു ന്യൂനതയുണ്ടായിരിക്കയോ, ഘടകങ്ങൾക്ക് പരസ്പരം പൊരുത്തമില്ലാതിരിക്കയോചെയ്താൽ ബോധനം വിഫലമായിത്തീരുന്നതാണ്. അദ്ധ്യാപകന്റെ പ്രയത്നം—അദ്ധ്യാപനം, പരിപൂർണ്ണവിജയത്തിലെത്തുന്നതിന് അദ്ധ്യാപകന്റെയോ അദ്ധ്യാപനത്തിന്റെയോ നൈപുണ്യംകൊണ്ടുമാത്രം സാധ്യമല്ല. പ്രത്യുത എല്ലാഘടകങ്ങളും ഫലദായകബന്ധങ്ങളിൽ ഇണങ്ങിച്ചേർന്നിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇത്രയും പീഠികയായി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ഇതിനുപരി ഘടകങ്ങളുടെ സ്വഭാവം സഹകരണം ഇവയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യേതാവും അദ്ധ്യയനവും:— അദ്ധ്യേതാവിന്റെ അഭാവത്തിൽ ശിക്ഷയുടെ ആവശ്യമേയില്ല. അതിനാൽ ശിക്ഷാകാര്യത്തിൽ അദ്ധ്യേതാവിനുള്ള പ്രാഥമ്യം അനുക്രമസിലാമാണ്. ജനസംഖ്യ കുറ

ഞ്ഞിരുന്ന പ്രാപിനകാലത്തു് ഇന്നത്തേപ്പോലെ സാമൂഹ്യമായ അല്പയനം ഇല്ലായിരുന്നു. പശുരാണികകാലത്തു നടപ്പിലിരുന്നതു വ്യക്തിഗതമായ ബോധനമാണ്. വ്യക്തികളുടെ ജിജ്ഞാസയനുസരിച്ചുള്ള വിഷയങ്ങൾ അവരുടെ ഗ്രഹണധാരണശക്തികളനുസരിച്ചു പഠിച്ചിരുന്നു. വേണ്ടതും വേണ്ടാത്തതും ആയ വിഷയങ്ങളിൽ നിശ്ചിതഭാഗം മുഴുവനും മസ്തിഷ്കത്തിൽ കുത്തിക്കയറുന്ന പാഠപദ്ധതിസമ്പ്രദായം അന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. ജനസംഗ്രഹിച്ചപ്പോഴാണ് സാമൂഹ്യബോധനം, പാഠപദ്ധതി, ക്ലാസ്സവിഭജനം ഇവയുടെയെല്ലാം ആവശ്യം നേരിട്ടതു്. ഇന്നു ചരക്കിന്റെ ഗുണമല്ല; പട്ടികയുടെ ധൈര്യമാണ് നോക്കുന്നതു്. ആചാര്യന്മാരുടെ ആദർശം അങ്ങനെയല്ലായിരുന്നു. പിപ്പലാദിമഹർഷിയുടെ സന്നിധിയിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള ഒരുപാലപുത്രനായ സുകേശനോടും കാത്യപുത്രനായ കബന്ധിയോടും വിദ്യഭ്യാസനായ ഭാഗ്യവനോടും ഗുരുവരുളിച്ചെയ്തതു് “തവ സാബ്രവചയ്യേണ ശ്രദ്ധയാസംവത്സരം സംവത്സരമേ” എന്നാണ് ആചാര്യന്മാർ അന്തേവാസികളുമായി അടുത്തുപെരുമാറി അവരുടെ ചരക്കുകളെല്ലാം ഏകദേശം മനസ്സിലാക്കി, അവരുമായുള്ള സഹവാസസംഭാഷണങ്ങൾമൂലം, അവരുടെ അറിവിന് ഏറക്കൂറെ ഐക്യരൂപം വരുത്തിയശേഷമേ, ശിക്ഷ ആരംഭിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ സാമൂഹ്യബോധനത്തിന്റെ കാര്യക്ഷമതയ്ക്കുവേണ്ടി നാം കുട്ടികളെ, വാർഷികപരീക്ഷയാകുന്ന അളവുകോലുകൊണ്ടുള്ള പല ക്ലാസ്സുകളിലായി തരം തിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഒരേക്ലാസ്സിൽ ഒരേകാലത്തു് ഉത്തമനും അധമനും വാചാലനും മൗനിയും മന്ദനും നിസ്സന്ദ്രനും അണിനിരക്കുന്നു. വ്യക്തിവൈവിധ്യം മൂലമുള്ള ഈ വിഷമം പരിഹരിക്കാൻ അല്പേതാക്കളുടെ സഹജീവിതങ്ങളെ പൊതുതലമാക്കാനുള്ള പ്രാരംഭസജീകരണം എല്ലാക്ലാസ്സിലും അത്യാന്തരപക്ഷിതമാണ്. അല്പേതാവു ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുകയും, സമാഗ്ഗ് നടപടികൾ പരിശീലിക്കുകയും, ഉത്തമാദർശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നുള്ളതാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ. ഈ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ യഥാർത്ഥമായി സാധിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ കർമ്മപരിപാടികൾ അല്പാപകന്മാർ കൈക്കൊള്ളേണ്ടതാണ്.

അല്പാപകനും അല്പേതാവും:— ഒരു മഹാൻ അല്പാപകനെ കൃഷിക്കാരനോടും വിദ്യാർത്ഥികളെ ചെടികളോടും ഉപമിച്ചിട്ടുണ്ട്. കഷ്ടകർമ്മങ്ങളെ പഠിച്ചുകളയുപോലെ, ഗുരു, ശിഷ്യന്റെ വളർച്ചയ്ക്കു് ഹാനികരമായിരിക്കുന്ന പരിതസ്ഥിതികളെ ഹനിക്കുകയോ, ആ പരിതസ്ഥിതികളിൽനിന്നും ശിഷ്യനെ മാറ്റുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. സത്യധർമ്മാദികളിൽനിന്നു് അണവും വൃത്തിചലിക്കാതെ അല്പേതാക്കൾ വളന്നുവരുന്ന

തിന്നും, ബാലമനസ്സിനു കുറവുള്ള പശുഷികാംശങ്ങൾ ശരിയായി അളന്നു കൊടുക്കുന്നതിന്നും അല്പാപകൻ ദണ്ഡശ്രദ്ധനായിരിക്കണം. ഇപ്രകാരം വിദ്യാത്മിമനസ്സാകുന്ന ചെടിയെ നശുലം, അല്പാപകകർഷകൻ താലോലിച്ചുവളർത്തിയാൽ അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന സൽഗുണകസുമങ്ങളുടെ സുഗന്ധപ്രസരം ലോകത്തിനു സുഖം നൽകാതിരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ ഇക്കാലത്തു പല അല്പാപകന്മാരും രൂപാ ചക്രം കാശിനുവേണ്ടി നിദ്രിപ്പാശയങ്ങളെ വിദ്യാത്മിമനസ്സാകുന്ന പത്തായത്തിലേക്ക് ഇട്ടുകൊടുക്കാനുള്ള ഒരു ഉപകരണമായി തങ്ങളെ കരുതുന്നു. ഈ വിചാരമാണ് തൃശ്ശൂരിൽ ബന്ധത്തിനു ശൈഥില്യമുണ്ടാക്കിയത്. പശുരാണികാലത്തെ തൃശ്ശൂരിൽ ബന്ധം എത്ര പവിത്രമായിരുന്നു. പരിപൂർണ്ണസ്നേഹത്തിന്റെയും, പരിശുദ്ധവിചാരങ്ങളുടേയും, വിജ്ഞാനസമ്പത്തിന്റെയും പ്രഭാപൂരം പ്രസരിക്കുന്ന തൃശ്ശൂർ ദർശിക്കുന്നമാത്രയിൽ ശിഷ്യൻ നവദൈവത്വം ലഭിച്ച ജിജ്ഞാസുവും ആനന്ദതുന്ദിലനുമായിത്തീരുന്നു. തൃശ്ശൂരിനോടുള്ള നിർദ്ദേശമായ സ്നേഹദരങ്ങൾ ശിഷ്യനു സ്വർഗ്ഗസുഖം നൽകുന്നു. ആധുനികകാലത്തെ തൃശ്ശൂരിൽ ബന്ധശൈഥില്യത്തിന്റെ പ്രധാനകാരണം അല്പാപകന്മാരുടെ അനാചാര്യതയും വിദ്യാത്മികളുടെ അപാത്രതയുമാണ്. അല്പാപകനവിജയം തൃശ്ശൂരിൽ ബന്ധത്തെ സാരമായി സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അല്പാപകന്മാർ വിദ്യാത്മികളുടെ അഭിവൃദ്ധിയെ ലക്ഷ്യമാക്കി നിരന്തരം പരിശ്രമിക്കുകയും വിദ്യാലയത്തിനകത്തും പുറത്തും അവരെ നിയന്ത്രിക്കുകയും, അവരുടെ സ്നേഹസഹകരണങ്ങൾ ആജ്ജിക്കുകയും ചെയ്തു തൃശ്ശൂരിൽ ബന്ധം സുദൃഢമാക്കേണ്ടതാണ്.

അദ്ധ്യായം അല്ലെങ്കിൽ വിഷയങ്ങൾ:— അദ്ധ്യായം പ്രപഞ്ചത്തെപ്പറ്റിയും അതിനോടു തനിക്കുള്ള ബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചും അറിവു സമ്പാദിച്ചാൽ പോരാ, ഈ ബന്ധങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും സുഖം നേടുന്നതിന്നും പ്രശംസനീയമായ വിജയം കൈവരിക്കുന്നതിന്നും ശക്തനായിത്തീരണം. ഇതിന് അടിസ്ഥാനമിടുകയാണു പ്രഥമകൃത്യങ്ങളിൽ ചെയ്യേണ്ടത്. അതിനാൽ ജീവിതത്തിൽ നേരിടേണ്ടിവരുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ സാമാന്യജ്ഞാനം നൽകുന്നതിന് ആവശ്യമായ വിഷയങ്ങളും ഭാഗങ്ങളും പ്രാഥമികപാഠപുസ്തകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. അതനുസരിച്ചാണ് ഭാഷ, കണക്ക്, ചരിത്രം, ഭൂമിശാസ്ത്രം, ആരോഗ്യരക്ഷ, കൃഷിശാസ്ത്രം, തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾക്കു സ്ഥാനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. നിലവിലിരിക്കുന്ന പാഠപുസ്തകത്തിൽ പല കുറവുകളും ഉണ്ട്.

സംഗീതംകൂടി പാഠപദ്ധതിയിൽ നിർബന്ധിതമാക്കണം. നാട്ടു ഭാഷാവിദ്യാലയങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന കരണേന്ദ്രപരിശീലനം നിറുത്തിയതു നന്നായില്ല. ഇതിനുവേണ്ടി വളരെ പണം ചെലവുചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഭൂതകാലചരിത്രം ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തിന് ഒരു തെളിവാണ്. ശിശുക്കളുടെ കണ്ണിനും കൈയ്ക്കും വാസനാനുസരണമായ പരിശീലനം നൽകി അവരുടെ പ്രവൃത്തിശക്തികളേയും ഭാവനാവിഭാസത്തേയും സൗന്ദര്യബോധത്തേയും ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതിന് ഈ വിഷയം അത്യന്തം സഹായകമാണ്. അതിനാൽ പ്രത്യേകപരിശീലനം സിലിച്ച്ടുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരുള്ള നിലയ്ക്ക്, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നന്മയെക്കരുതി പ്രാഥമികവിദ്യാലയത്തിലെങ്കിലും വീണ്ടും ഏല്പട്ടേണ്ടുന്നതിന് അധികാരികൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. വേറേയും പല പരിഷ്കാരങ്ങൾ പാഠപദ്ധതിയിൽ വരുത്താനുണ്ട്. പാഠപദ്ധതി പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനും പാഠപുസ്തകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനും മറ്റും വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായത്തിൻമന്തയുള്ളവർ അതതു ക്ലാസ്സുകളിൽ വളരെക്കാലം പഠിപ്പിച്ചു പരിചയമുള്ള ഉത്തമാദ്ധ്യാപകന്മാരാണ്. ഇവരെ ഇക്കാര്യങ്ങളിലൊന്നും അശേഷം ബന്ധിപ്പിക്കാതെ മാറിനിൽപ്പിയിരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നയം കേവലം ജുഗുപ്സാവഹമാണ്. യോഗ്യതയില്ലാത്ത അനവധി പുസ്തകങ്ങൾ കൊല്ലത്തോറും ഓരോ ക്ലാസ്സിൽ വലിഞ്ഞുകയറുന്നുണ്ട്. ഇതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം ചുരുക്കം ചിലരുടെ മെറ്റീരിയലുകൾക്കും ഭാഷാ രാജ്യത്തിനൊട്ടാകെയും അടുത്ത തലമുറയ്ക്കു കൂടിയുമാണ്. പാഠപദ്ധതിയിലെ അനന്യമായ ഭാഗങ്ങളും ചീത്ത പുസ്തകങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾക്കുതന്നെ ഹാനിതപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ സർപ്പിസിലിരിക്കുന്ന ഉത്തമാദ്ധ്യാപകന്മാർ ഒരു നവചൈതന്യം കൈകൊള്ളണം. തങ്ങളോളം പഠിപ്പിച്ചാത്ത, എം. എൽ. എ. മാരു, എം. എൽ. സി. മാരു മുഷണംമൂലം കരസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നതും, തങ്ങൾക്കു ന്യായമായി കിട്ടേണ്ടതും ആയ അവകാശങ്ങൾ അക്ഷീണപരിശ്രമംചെയ്തു സമ്പാദിച്ച കാലദേശാനുകൂലമായവിധം പാഠപദ്ധതി പരിഷ്കരിക്കുകയും ഉത്തമഗുണങ്ങൾ പാഠപുസ്തകങ്ങളായി തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും വേണം.

II.

അദ്ധ്യാപകനും അദ്ധ്യാപനവും:- ആരാണ് അദ്ധ്യാപകൻ? പുരാണപ്രസിദ്ധമല്ലേ ആചാര്യശബ്ദം. പൂജ്യപദമായ ആചാര്യശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ കാലടികളെ പിൻതുടരുന്നവനാണ് അദ്ധ്യാപകൻ. മണിമേടുകളേയും, പട്ടമെത്തകളേയും ശഷ്ടസമാനം പരിത്യജിച്ച അവരുടെ മഹത്

ത്യാഗമായിരിക്കണം നമ്മുടെ ആദർശം. ക്ഷേമലബാധനേയും പ്രഭുപുത്രനേയും സമസംവീക്ഷണം ചെയ്യുന്ന ഭാവനാചതുരനാണു ബ്രാഹ്മണം. അബ്രാഹ്മണമന്ത്രണം ജീവിതസംഗീതമാണ്. അവസ്ഥയായ ബ്രഹ്മാഭാവത്തിൽ പൂർവ്വവും പശ്ചാത്താപവും, പുല്ലിലും കല്ലിലും മഴവില്ലിലും, വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്ന അഴിയിൽ മഴുതി പ്രകൃതിസൗന്ദര്യം ആസ്വദിക്കുന്ന സന്തോഷനാണു ബ്രാഹ്മണം. തന്റെ പ്രവൃത്തിരംഗം പ്രസരിപ്പും, പ്രസന്നതയും, ജിജ്ഞാസയും, കണ്യതയും കടികൊള്ളുന്ന ബാലസന്തോഷങ്ങൾ. പിഞ്ചുപൈതങ്ങളുടെ പുഞ്ചിരിക്കൊഞ്ചലിൽ അകമലിഞ്ഞു ലയിക്കുന്ന കലാകാരനാണു ബ്രാഹ്മണം. തന്റെ ധർമ്മം ലോകസേവനമാണ്. തന്റെ കർമ്മം ഇശ്വരപരാധനമാണ്. നിഷ്കളങ്കമായ ചൈതന്യവും ഉൾജ്ജ്വലമായ ഉന്മേഷവും ഉള്ള സജീവവിഗ്രഹങ്ങളാണ് തന്റെ അച്ഛനാപാത്രങ്ങൾ. തന്റെ ഉപാസനയാണു ബ്രാഹ്മണം.

അബ്രാഹ്മണത്തിന് എപ്പോഴും ഉൽകൃഷ്ടമായ ലക്ഷ്യമുണ്ടായിരിക്കണം. ശിഷ്യന്മാർ ലക്ഷ്യത്തെ പ്രാപിച്ച കൃത്യകൃത്യരാകേണ്ടതിനു ചുമതലക്കാരൻ അബ്രാഹ്മണനാണ്. അബ്രാഹ്മണത്തിന്റെ പൊതുവായ ലക്ഷ്യം ശക്തിവികസനമാകയാൽ, കായികമാനസികസാമാഗ്നികശക്തികൾ വികസിക്കുകയും ജീവിതവിജയം നേടുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ പരിശീലനം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് അബ്രാഹ്മണം ശിഷ്യന്മാരെ സഹായിക്കണം. വരമൊഴിയേയും വാമൊഴിയേയും യഥാവിധി കൈയ്യൊളിക്കുന്നതിനുള്ള നൈപുണ്യവും സാഹിത്യഭിരുചിയും ലഭിക്കുക എന്നത് ഭാഷാബ്രാഹ്മണത്തിന്റെ പ്രത്യേക ലക്ഷ്യമായിരിക്കണം. വരവറിഞ്ഞു ചെലവുചെയ്തു, സ്വന്തം കാര്യങ്ങളും പൊതുക്കാര്യങ്ങളും നടത്തുന്നതിൽ നഷ്ടം വരാതെയും കടം വരാതെയും സൂക്ഷിക്കുക. മിതമായി ചെലവുചെയ്തു മിതമായി ജീവിക്കുക. ഇവയെല്ലാം ഗണിതാബ്രാഹ്മണത്തിന്റെ പ്രത്യേക ലക്ഷ്യമായിരിക്കണം. ഇങ്ങനെ ഏതുവിധയും പഠിപ്പിക്കുമ്പോഴും പൊതുലക്ഷ്യത്തിൽ അടങ്ങി, പ്രത്യേക ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ സധിക്കേണ്ടതാകുന്നു. നേരേമറിച്ചു വിദ്യാർത്ഥികൾ ചില പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചുകൊണ്ടോ, കഠിന പരീക്ഷകളുടെ അർത്ഥം പറഞ്ഞുകൊണ്ടോ, ചില സമ്പ്രദായ കൂട്ടായ്മ കറയ്ക്കാനും പഠിച്ചുകൊണ്ടോ, ശിക്ഷാലക്ഷ്യമായ ശക്തിവികസനം സിദ്ധിച്ചതായി വിചാരിക്കാൻ പാടില്ല. ബാലന്മാരെ—ഭാവിപൈതൃന്മാരെ കേവലം സ്വന്തഗ്രാഹികളാക്കിത്തീർക്കാതെ, വിവിധകാര്യങ്ങളിൽ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ ജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കത്തക്കവണ്ണം അവ ലോകനപ്രതിപാദനകാര്യങ്ങളിൽ പരിശീലിപ്പിക്കുകയും ചിന്താശീലം പോഷിപ്പിച്ചു സ്വയംപഠനത്തി

ന പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ലബ്ധജ്ഞാനത്തിന്റെ ക്ഷുദ്രത ഗ്രഹിപ്പിച്ച് ഉപര്യപരിജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിനുസാമീപിക്കുകയും മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ നേരിടുന്ന വിഷമങ്ങളെ വിജയകരമായി തരണചെയ്യുന്നതിനു ശേഷിമാന്മാരാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ശരിയായി നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് അദ്ധ്യാപകൻ പല യോഗ്യതകളും ആവശ്യമാണ്. ആരോഗ്യമില്ലാത്തവർക്ക് ഒരു വേലയും ശരിയായി ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയില്ല. “ശരീരമാലിന്യം വലുതായാ സാധനം” “ദൃഢഗാത്രത്തിൽ ദൃഢബുദ്ധി” ഇത്യാദി ആപ്തവാക്യങ്ങൾ ചിന്തനീയമത്രെ. അദ്ധ്യാപനം വിജയശ്രീലാളിതമാക്കിത്തീർക്കുന്ന പ്രസന്നത, ഉന്മേഷം, ഉജ്ജ്വലസ്വഭാവം, നിസ്സന്ദേഹപരിശ്രമം ഇവയെല്ലാം ആരോഗ്യത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളാണ്. മണിവിണാകപാണം പോലുള്ള മധുരമായ ശബ്ദവും മനോഹാസവും ആരെയാണാകാൻ കഴിഞ്ഞത്. അതിനാൽ അദ്ധ്യാപകൻ ആരോഗ്യദൃഢഗാത്രനായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

വിദ്യാർത്ഥിമനസ്സിനെ പണിയുന്ന ഗുരുവരന്മാരായ യോഗ്യതവേണമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ബോധനം കാൽക്കുഴിയായി ഫലിപ്പിക്കുന്നതിനും, ശിഷ്യന്മാരുടെ സംശയങ്ങൾക്ക് ഉടനടൻ സമാധാനം നൽകുന്നതിനും പാണ്ഡിത്യം അത്യാവശ്യമാണ്. പാഠവിഷയത്തിലും, അതിനോടു സംബന്ധപ്പെട്ടതിലും, പരിതസ്ഥിതികളിലും അദ്ധ്യാപകൻ ശരിയായ അറിവുണ്ടായിരിക്കണം. ഉത്തമഗുണങ്ങളും പത്രമാസികകളും വായിച്ചു ജ്ഞാനവൈപുല്യവും സത്സ്വഭാവവും വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ്. മനശ്ശക്തികളെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ, മനസ്സിന്റെ വിവിധപരിണാമങ്ങൾ, മനസ്സിനെ ആകർഷിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ, മുതലായവ ശരിയായി അറിഞ്ഞു നടത്തുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മേ സഫലമാകുകയുള്ളൂ. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നിലയിൽ വിഷയങ്ങളെ ദർശിക്കുന്നതിനും അവരുടെ പ്രയാസങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും, അദ്ധ്യാപനമദ്ധ്യേ നേരിടുന്ന വിഷമങ്ങളെ സന്ദർഭാനുസരണവിജയകരമായി തരണചെയ്യുന്നതിനും ജ്ഞാനശകലങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ ശക്തിക്കനുസരിച്ചു ഭവിക്കത്തക്കവിധം പാകപ്പെടുത്തി മാത്രം ക്രമപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിനും മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞാനം അദ്ധ്യാപകനുത്യാവശ്യമാണ്. ഒരിക്കൽ ഒരു അദ്ധ്യാപകൻ ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽ വേദം എന്ന വാക്കു പഠിപ്പിക്കാൻ 4 വേദങ്ങളെപ്പറ്റിയും 6 ശാസ്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രസംഗിച്ചതും, ചില അദ്ധ്യാപകന്മാർ പ്രൈമറിക്ലാസ്സിലെ കുട്ടികളോടു ഗീർവാണത്തിൽ മാത്രം സംസാരിക്കുന്നതും മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞാനമില്ലാഞ്ഞിട്ടാണ്. ക്ലാസ്സിന്റെ നിലയ്ക്കു

നസരിച്ച മാത്രമേ ഭാഷയ്ക്കു പ്രശസ്തിയുണ്ടാക്കാവൂ. സംഭാഷണമാത്രവും അല്പാപകനു ഭൂഷണമാണ്. ചില അല്പാപകന്മാർ തന്മയത്വമായി കഥ പറയുന്നതു കേൾക്കാൻ കുട്ടികൾക്കു മാത്രമല്ല, പുല്ലാവർക്കും വളരെ രസമാണ്. പാഠം രസപ്രദമാക്കാനും കുട്ടികളെ ആകർഷിക്കാനും വാഗ്മിത്വം ആയുധമാണെങ്കിലും അല്പാപനത്തിൽ അത് അമിതമായിപ്പോകാതെ സൂക്ഷിക്കണം. “മിതം ച സാരം ച വചോവി വാഗ്മിത്വം” എന്നാണ് പ്രമാണം. ചില അല്പാപകന്മാർക്കു വളർച്ചകെട്ടു വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. മറുചിലർക്കു ശ്രദ്ധാത്മവും അലങ്കാരവും ഇല്ലെങ്കിൽ തീരെ തൃപ്തിയില്ല. ഇതെല്ലാം അനാവശ്യമാണ്. ഒരിക്കൽ പോർച്ചുഗ്യം വാളും ധരിച്ചു വിരരസം ഉടൽപൂണ്ടപ്പോലെ രണാങ്കണത്തിലേയ്ക്ക് പോകുന്ന ഒരു യോദ്ധാവിനെ വർണ്ണിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ട്, വിവാഹത്തിനായി വേഷവിശേഷങ്ങളുണ്ടിങ്ങു പോകുന്ന ശൃംഗാരിയായ ഒരു പച്ചക്കാമകനാണെന്നു തോന്നിപ്പോയി. അലങ്കാരമോടികളിൽ ഭ്രമിക്കുന്നവർ കഴുപ്പങ്ങളിൽ ചാടാതെ സൂക്ഷിക്കണം. കുട്ടികളുടെ ശക്തിക്കനുസരണമായ ഭാഷയിൽ തെറ്റില്ലാതെ ഉച്ചാരണശുദ്ധിയോടുകൂടി സംഭാഷണം നടത്തിയാൽ മതിയാകും.

അല്പാപകന്മാരുടെ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യവും ഭരണശേഷിയും അല്പാപനവിജയത്തിനനുപേക്ഷണീയമാണ്. അന്തസ്സം ഗൗരവവും കലനം ശാന്തത, ശബ്ദം, നോട്ടം, വസ്ത്രധാരണം ഇവയിലെല്ലാം ശ്രദ്ധിക്കണം. കുട്ടികളെ പുത്രനിവിശേഷമായി സ്നേഹിക്കുകയും അവരുടെ പ്രയാസങ്ങളിൽ അനുകമ്പ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും പരിപൂർണ്ണമായി സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഏടയവിശാലത വേണം. കുട്ടികൾക്കു ചില തെറ്റു പററിയാൽ അക്ഷമ കാണിക്കുകയും കോപിക്കുകയും പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു നന്നല്ല. അല്പം തെറ്റിപ്പോയി ആലോചിച്ചില്ല എന്നോ മറ്റോ പറഞ്ഞുത്സാഹിപ്പിക്കയല്ലാതെ, മായശിരോമണി, മരത്തലയൻ, പിണ്ണാക്കുമാടൻ, കഴുത എന്നും മറ്റും പരിഹസിക്കുന്നത് ശക്തിവികസനത്തിനു ബാധകമാണ്. റെറനോട്ടംകൊണ്ടു ക്ലാസ്സ് നെടക്കു ഭരിക്കാനുള്ള ശേഷി അല്പാപകനുണ്ടായിരിക്കണം. എന്നാൽ പരിചയം കുറഞ്ഞ ചില അല്പാപകന്മാർ അറിവില്ലായ്മയും സഭാകമ്പവും മറ്റുംകൊണ്ടു കുട്ടികളുടെ മുൻപാകെ നിസ്സാരന്മാരായിത്തീരുന്നു. കുട്ടികളുടെ അഭിമാനം ഹനിക്കാതെ അവർക്കു ന്യായമായ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകി സഭാ ജോലി കൊടുത്തു തുണമാത്സര്യം പോഷിപ്പിച്ചും അവരുടെ മതിപ്പും സ്നേഹവും ആർജ്ജിച്ചും ക്ലാസ്സിന്റെ സമാലുപക്ഷ്യം വഹിച്ചു ഭരണം നടത്തുന്നവനാണുത്തമാല്പാപകൻ.

കുട്ടികൾ അനുകരണാസക്തരാകയാൽ അവർ എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും അല്പാപകനെ അനുകരിക്കും. അതിനാൽ അല്പാപകൻ സ്വകല

കാര്യങ്ങളിലും വിദ്യാത്ഥികൾക്കു മാത്രമായിരിക്കണം. സത്വം, സ്നേഹം, മയ്യോ, നീതി, വിനയം, വിശ്വാസം, ക്ഷമ, അനുകമ്പ, സ്ഥിരത, സ്വാശ്രയം, സമഭാവന, ത്യാഗം, മുതലായ ഉത്തമസ്വഭാവങ്ങൾക്ക് അദ്ധ്യാപകൻ വിജ്ഞാതമായിരിക്കേണ്ടതാണ്. കുട്ടികളുടെ വിദ്യാലയത്തിനു പുറമേയുള്ള ജീവിതസമ്പ്രദായങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കുകയും പഠനത്തിലും സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിലും വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യണം. കുട്ടികളുടെ കറവുകൾ അപ്പോഴപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കി ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് രക്ഷാകർതൃസഹകരണം ലഭിക്കാതിരിക്കയില്ല. അദ്ധ്യാപനവിജയത്തിനും അദ്ധ്യാപകന്റെ മതിപ്പിനും വിദ്യാലയത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കും രക്ഷാകർതൃസഹകരണം പ്രയോജനകരമാണ്. പാഠപദ്ധതിക്കു പുറമെ വാർഷികമീറ്റിംഗുകളും, സ്കൂൾദിനാഘോഷങ്ങളും, വിദ്യാഭ്യാസപ്രദർശനങ്ങളും മറ്റും നടത്തി ഈ സഹകരണം സമ്പാദിക്കുന്നതിനും അദ്ധ്യേതാക്കൾക്കു പ്രായോഗികജീവിതപരിശീലനം നൽകുന്നതിനും അദ്ധ്യാപകപൗരന്മാർ ബലകങ്കണന്മാരായിത്തീരണം.

ഇവയ്ക്കു പുറമെ ബോധനാഭിതീകളെപ്പറ്റിയുള്ള ജ്ഞാനവും, പാഠസജ്ജീകരണവും സാഹചര്യങ്ങളുടെ ആനുകൂല്യവും, അദ്ധ്യാപനവിജയത്തിന് അത്യാവശ്യമായവകുന്നു. കുറെ ആളുകളിരിക്കുന്ന ഒരു മുറിയിലേയ്ക്ക് വെളിക്കുറിക്ക് ഒരാൾ കടന്നുവന്നാൽ അയാൾക്കു പരിചയക്കാരായ അവിടെയില്ലെങ്കിൽ ഒരു പരിഭ്രമമായിരിക്കും. എവിടെയെങ്കിലും ഇരുന്നാൽതന്നെയും ഇരിപ്പറയ്ക്കാതെ വെളിയിലേയ്ക്കു പോകും. നേരെമറിച്ചു പരിചയക്കാരായി ആരെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അയാളുടെ അടുത്തു ചെന്നിരുന്നു സംസാരിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ പരിചയപ്പെടുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. ഇതുപോലെയാണു മനസ്സിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്ന പുതിയ ആശയങ്ങളുടേയും സ്ഥിതി. അതുകൊണ്ടാണു മുന്നറിവിനോടു ഘടിപ്പിച്ചു, പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് സിദ്ധാന്തിക്കുന്നതു്. അറിയാവുന്നതിൽനിന്നു അറിയാൻപാടില്ലാത്തതിലേയ്ക്കു്, ലഘുവിൽനിന്നു തുരുവിലേയ്ക്കു്, പ്രത്യക്ഷത്തിൽനിന്നു അപ്രത്യക്ഷത്തിലേയ്ക്കു്, ദൃഷ്ടാന്തത്തിൽനിന്നു പ്രമാണത്തിലേയ്ക്കു്, എന്നിങ്ങനെ മനശ്ശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാർ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ള ബോധനാപ്രമാണങ്ങളെ മുൻനിർത്തി, സന്ദർഭോചിതമായ അദ്ധ്യാപനരീതികളോടു സംഘടിപ്പിച്ചു, മുൻകൂട്ടി പാഠം സജ്ജീകരിക്കണം. പ്രശ്നോത്തരരീതി, പ്രസംഗരീതി ഇവയ്ക്കു പുറമെ ആധുനികകാലത്തു പ്രയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന മോണ്ടിസോറി, കിൻറർഗാർട്ടൻ, പ്രോജക്ട്, ഡാൽട്ടൻ മുതലായ നവീനാദ്ധ്യാപനരീതികൾക്കു ടി നാം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നാൽ അവസരോചിതം ചേരുന്നതു സ്വീകരിച്ചു കാർയ്ക്കു നേടാം.

എല്ലാപാഠങ്ങളിലും പ്രധാനപ്രധാനാംശങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു ഭവ്യകൃമീകരണം വരുത്തിയശേഷം പാഠപ്രദർശനത്തിനത്തമായ പ്ലാനും രീതികളും നിശ്ചയിച്ചു പാഠക്കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കണം. നവീനാശയങ്ങളോടു ബന്ധമുള്ള പുച്ഛാശയങ്ങളെ ഉണർത്തക്കുവിധം ശരിയായ ഒരു പ്രാരംഭം കണ്ടുപിടിക്കുകയും, ഉദ്ദേശം കൃപ്തമായും വ്യക്തമായും പ്രസ്താവിക്കുകയും, പുതിയപാഠം സുവ്യക്തമായി പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും, വാക്കുകൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തിപ്പെടാതെ പടങ്ങളും സ്കെച്ചുകളും മാതൃകകളും സാധനങ്ങളും മറ്റും യഥാവസരം ഉപയോഗിച്ചു പഞ്ചേന്ദ്രിയപരിശീലനത്തിനു സൗകര്യം നൽകി ശരിയായ ധാരണയുണ്ടാക്കുകയും, സംബന്ധിതകാര്യങ്ങളോടും വിഷയങ്ങളോടും ഉചിതമായി സംഘടിപ്പിച്ചു ജ്ഞാനത്തിനു വിശാലത്വം വരുത്തുകയും, ഒടുവിൽ നവീനാശയങ്ങളേയും പുച്ഛാശയങ്ങളേയും കൂട്ടിയിണക്കി അനുമാനത്തിൽ—തീരുമാനത്തിൽ എത്തിക്കുകയും, അപ്രകാരം ധാരണ ദൃഢപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

സാഹചര്യങ്ങളുടെ ആനുകൂല്യം അല്പാപനത്തിന് എപ്പോഴും സഹായകമാണ്. ആകർഷണീയമായ പാഠശാല, ശരിയായ ക്ലാസ്സറിയും, സമത്വനാരായ അല്പാപകന്മാർ, ഉത്തമമായ ടൈപ്പറബിൾ, വെളിച്ചവും ശുദ്ധവായുവും കിട്ടുന്ന വിസ്താരമുള്ള ക്ലാസ്സറികൾ, ആവശ്യമായ അക സാമാനങ്ങൾ, ബോധനത്തിനുവേണ്ട ഉപകരണങ്ങൾ, കളിസ്ഥലങ്ങൾ, ആരോഗ്യപരമായ പരിസരങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം അല്പാപനം വിജയത്തിലെത്തിക്കുന്നവയാണ്.

ഇപ്രകാരം ഉത്തമ സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച് അവയുടെ മദ്ധ്യേ നിന്നുകൊണ്ട് ഉത്തരവാദിത്വത്തോടും കൃത്യനിഷ്ഠയോടുംകൂടി ചെയ്യേണ്ട മഹനീയ സേവനമത്രെ അല്പാപനം. മഹാകവി കുമാരനാശാൻ ഈ നാട്ടിലെ അല്പാപകന്മാരോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് വിസ്മരിക്കരുത്.

“ഭാവിയാം വഞ്ചിരാജ്യം സൃഷ്ടിച്ചെയ്യുവാനുള്ള
കേവലമായമണ്ണു നിങ്ങളെയേല്പിക്കുന്നു
ഭംഗിതാൻ വൈരൂപാതാൻ ആ ശില്പത്തിനു ഭവ
ഭാഗുലീപ്യാപാരത്തെ യാത്രയിച്ചിരിക്കും മേൽ”

ഭാവിരാജ്യസൃഷ്ടിക്കുവേണ്ടി സമത്വമായ കൃത്യനിർവ്വഹണം നടത്തി കൃതകൃത്യതയടയേണ്ട അല്പാപകവൃത്തി യോഗ്യതയുള്ളവരും ഇല്ലാത്തവരും കരസ്ഥമാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വാസനാസമ്പന്നരായ ഉത്തമാല്പാപകന്മാരും പരിശുദ്ധസമത്വരായ മദ്ധ്യമാല്പാപകന്മാരും ലോകത്തിനു നന്മ

ചെയ്യുമ്പോൾ, കേവലം കൂലിക്കുവേണ്ടിമാത്രം വേലചെയ്യുന്ന മൂന്നാമതൊരു കൂട്ടം അധമാദ്ധ്യാപകന്മാർ വേണ്ടാത്ത നാശങ്ങളെല്ലാമുണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. ഉത്തമമദ്ധ്യമന്മാർ വിദ്യാത്ഥിമനസ്സിൽ വിജ്ഞാനരത്നങ്ങൾ നിറക്കുന്നു. അവർ,

“വിദ്യാത്ഥി മസ്തിഷ്ക സ്വർണ്ണത്താമ്പാളത്തിൽ വിജ്ഞാനരത്നം നിറച്ചിടുന്നു.” അധമന്മാരാകട്ടെ വിദ്യാ

ത്ഥിമനസ്സിൽ ചേർ വാരിത്തേയ്ക്കുന്നു. അതെ;

“വിദ്യാത്ഥിമാനസ വെള്ളിത്തളികയിൽ ചേർ വാരിത്തേയ്ക്കുന്നിങ്ങു നിത്യം”

ഈ കൂട്ടർ വയർപ്പിഴപ്പിനായി വാദ്ധ്യാരായവരാണ്. “അദ്ധ്യാപനം വെറും വയർ ... അദ്ധ്യാപകവൃത്തി വിട്ടു മററതൊഴിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് അവർക്കും രാജ്യത്തിനും നന്മയായിരിക്കും.

നമ്മുടെ നാട്ടുഭാഷാദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി വളരെ പരിതാപകരമാണ്. ഭാരീദ്രുദേവതയുടെ കരാളാട്ടമാസങ്ങളിൽ തെട്ടി വിറച്ച്, എരിഞ്ഞും പൊരിഞ്ഞും, അലഞ്ഞും വലഞ്ഞും, അഴലിന്റെ നിഴലിൽ ജീവിക്കുന്ന നമ്മുടെ ദയനീയമായ അവസ്ഥയ്ക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാൻ നാം ഏകോപിച്ച് സംഘടിച്ച്, നിയമപരിധിയെ ലംഘിക്കാതെ പൂർവസ്ഥാപിതമാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടി ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ചേരുന്നതിന്നു നിസ്സന്ദേഹമായി പരിശ്രമിക്കണമെന്നുപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും ആയതിന്നു സർവ്വാനുചയമായ ജഗന്നിധന്താവിന്റെ അനുഗ്രഹം ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും വിരമിക്കുന്നു.

ഗുരുസമക്ഷം

(കെ. കാന്തായനിഅമ്മ, അദ്ധ്യാപിക, പുനലൂർ.)

[പാ ന .]

പുണ്യപുരുഷ, മൽഗുരാരാശിഷ്യയാ-
 യെണ്ണിയെന്നിൽ കനിയാൻ തൊഴുനിതാ.
 വണ്ണനീയ വിശിഷ്ട വിഭവ സം-
 പൂണ്ണ ഗോപാലകൃഷ്ണ, ജയ ജയ.

മൽഗുരോ, തവ വിജ്ഞാനഭണ്ഡാര-
ഭദ്രനാണയത്തിങ്കലിടയാനുഞാൻ.

താവകാന്തരാത്മാവിൻ പ്രകാശത്താൽ
ഞാനൊരു ചെറു മിന്നാമിനുങ്ങായി.

താവകകൃപാ സാഗര വീചിക-
ളുതിവീർത്ത കുമിളയിലൊന്നിവരും.

ലോകദർശന താവകഹാസത്തിൽ
ദ്വേഷിക്കുമൊരു മിന്നാമിനുങ്ങിവരും.

താവകാത്മാഭിരാമ മലർവാടി
വാരിവെഴിച്ച് പൂക്കളിലൊന്നിവരും.

നിത്യസത്യമാമല്ലാപകവൃത്തി
കൃത്യവാഞ്ഛാട സാധിച്ചുസൽഗുരോ,

വിശ്രമിച്ച വിജയിപ്പതിനായി
കുറ്റകളിയ കാരുണ്യവാരിയെ,

ഏഴുയാമിവളെങ്ങനെയങ്ങെയും
കോഴതീർന്നുമോദനമുപിപ്പു.

ഈശശാസനമാം ധർമ്മസുന്ദരം
ശാശ്വതാനന്ദസന്ദായസുകതികരം
മംഗളാശംസയാം മഞ്ജുമാലുങ്ങരും
അങ്ങഭക്തിയോടുപിച്ചുമുന്നമെ.

താണവീണുഞാൻ കേണപേക്ഷിപ്പതെൻ
പ്രാണബന്ധുരബന്ധൊ, തൃശ്ശൂർ,

താവക ചരണാരവിന്ദങ്ങളിൽ
കാണിനേരമെൻ കണ്ണിനയപ്പിക്കാൻ
കല്പനയ്ക്കിതാ കാക്കുന്നു; എങ്കിലാ-
കല്പകാലംഞാൻ ധന്യയാം നിശ്ചയം.

പങ്കിലമാകുമെന്നുള്ള ശങ്കയൊ
തങ്കക്കാലതിനില്ലവകാശമെ,
അങ്ങസംസ്കരിച്ചുള്ള കണ്ണീർകണ്ഠം
അങ്ങിൽമംഗലമല്ലാതെ ചേർക്കുമോ?

ആത്മഭാസ്വിനാൽ ഭൂതികസമ്പത്താൽ
ഭാഗ്യവാരാശിയാമെൻതൃശ്ശൂർ

അയ്യരാരോഗ്യഭാഗ്യാദിസൗഖ്യങ്ങൾ
ഭൂരിഭൂതിയോടാന്നജയിക്കുവാൻ

കൈതൊഴുന്നു ഞാൻ; കൈവല്യദായകൻ
കൈവളത്തിടം കല്യാണമെന്തുരോ.

ഗോവധം

(ചില ചിന്തകൾ.)

[ആർ. ഇശ്വരപിള്ള ബി. എ.]

തിരുവിതാംകൂർ പുരാതനകാലംമുതൽക്കെ ഒരു ഹിന്ദുരാജാവിനാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടുപോരുന്നതാണ്. ഇവിടെ ഗോവധം പാടില്ലെന്ന് ഒരു നിയമവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗോക്കളേയും ബ്രാഹ്മണരേയും ഒരുപോലെയാണു ഗണിച്ചുവന്നിരുന്നത്. എന്നാൽ പശുക്കളുടെ കാര്യത്തിൽ കാലക്രമം കൊണ്ട് ഈ നിയമം തേഞ്ഞുമാഞ്ഞുപോയി. രണ്ടാമത്തെ വർഗ്ഗക്കാരുടെ വിഷയത്തിൽ നിയമസൃഷ്ടിമൂലം അതു നിലനിന്നും വരുന്നു. ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചതിനു പല കാരണങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കാം. അവയിൽ ഒന്നു ഗോക്കളുടെ കാര്യം വാദിക്കുന്നതിനാലും ഇല്ലായിരുന്നുവെന്നുള്ളതുതന്നെയാണ്. ഇപ്പോൾ പറയാൻ ആളുണ്ടായാലും കേൾക്കാനാളില്ലാതെയാണു തീർന്നിരിക്കുന്നത്. ഏതായാലും വധത്തിനനുക്രമികളാണ് അധികമെന്നു ചില നടപടിയിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യർക്കു പരിഷ്കാരം വളർച്ച വരികയാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായം വിദ്വേഷത്തിനുള്ള ഒരു കാരണമെന്നതാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. “അഹിംസാപരമോധർമ്മഃ” എന്നുള്ള ഭാരതീയരുടെ ഉൽകൃഷ്ടമായ ആദർശം പോയ പോക്ക് നോക്കുക! ഗോവധാനുക്രമികളുടെ യുക്തികളും മറ്റും വിശേഷംതന്നെ. മലടികളെമാത്രമാണു പോലും കൊല്ലുന്നത്. ഇവയ്ക്കു തീറ്റിക്കൊടുത്തു രക്ഷിക്കുന്നതു ധനമുപയോഗമാണത്രേ! ഈ വിധമുള്ള സ്രീകൾക്കു തീറ്റിക്കൊടുക്കുന്നത് എന്തിനാണ് എന്ന് ഒരു ചോദ്യമുണ്ടായേക്കാം. എന്നാൽ ഇതുതന്നെ വാസ്തവമാണോ? ഈ രാജ്യത്തുള്ള മുനിസിപ്പാലിറ്റിക്കാരോട് ഇതേപ്പറ്റി ഒന്നു

ചോദിച്ചാൽ വാസ്തവം വെളിപ്പെടും. അവർ ലൈസൻസ് കൊടുത്താണു ഗോവധം നടത്തിക്കുന്നത്. നല്ല പച്ചിയുള്ള പശുക്കളെ മാത്രമേ കൊല്ലുവാൻ അനുവദിക്കൂ. അതിനു പരിശോധകനുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മലടികളെ മാത്രമാണു കൊല്ലുന്നതെന്നു പറയുന്നതിന് അടിസ്ഥാനം എവിടെയാണാവോ! യാതൊരുമതത്തിലും ഗോവധം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. ഗോമാംസം ഭക്ഷിക്കാതെ ജീവിക്കുവാനും സാധിക്കുന്നതാണ്. ഗോവധം ശ്രുതിസ്മൃതികളാൽ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടുമാണിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ മതമുഴുപ്പാ മാത്രമല്ല ഗോവധം നിഷിദ്ധമായിരിക്കുന്നത്. കൊന്നതിന്നുകയെന്നുള്ളതുതന്നെ മനുഷ്യരുടെ മൃഗീയസ്വഭാവത്തിന്റെ അവശിഷ്ടമാണെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പരിഷ്കാരം വലിക്കേണ്ടതും പ്രായേണ മനുഷ്യർ ഈ ശീലത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുയാണു ചെയ്യേണ്ടത്. മനുഷ്യർക്ക് ഇത്രയൊക്കെ പരിഷ്കാരം വന്നിട്ടും ഈ സ്വഭാവത്തെ വിടാതിരിക്കുന്നതു നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ പരിഷ്കാരം വഴിപിഴച്ചതാണെന്നു വേണം ഉൾക്കൊള്ളാൻ. നാം ആദ്യകാലത്തു കാട്ടിൽ വേടന്മാരായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നാട്ടിൽ വേടന്മാരാണെന്നു മാത്രമേ വ്യത്യാസമുള്ളൂ. നാം പരിഷ്കാരത്തിൽ നിന്നും എത്ര ദൂരം ആദ്യം വർത്തിച്ചിരുന്നുവോ ഇപ്പോഴും അത്രയും ദൂരത്തിൽ തന്നെയാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഗോവധത്തെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം ആലോചിക്കുന്നതായാൽ അതു മഹാപാപവും ഭയപ്പെടാവുന്ന കൃത്യമായ പല വിധത്തിൽ ഭാഷകരവുമാണ്. ഗോവ് ഒരു പരിശുദ്ധമായ ജീവിയായിട്ടാണു നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ വിചാരിച്ചുവന്നത്. നാം വന്യവൃത്തിയെ അവലംബിച്ചിരുന്നകാലത്തു നമുക്കു ഭക്ഷണം നൽകിവന്നതു ഗോവാണു്. അമൃതോപമായ അതിന്റെ പാലാണു നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഏക ഭക്ഷണമായിരുന്നതും. ഇതിനു തന്നിമിത്തം കാമധേനുവെന്നാണ് അവർ പേർ നൽകിയിരുന്നത്. ശ്രേഷ്ഠമായി ഗണിച്ചുവന്നിരുന്ന അതിഥിസൽക്കാരവും ഇതിനേക്കൊണ്ടാണ് അവർ സാധിച്ചുവന്നത്. മനുഷ്യൻ വന്യവൃത്തിവിട്ടു കൃഷി മുതലായതു ചെയ്ത് ഉപജീവനം കഴിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ടും, പണ്ടത്തെ കാമധേനു കാമധേനുവായിത്തന്നെയിരുന്നു. ഗോമയം, ഗോമൂത്രം, ഇതിന്റെ ഭക്ഷണാവശിഷ്ടങ്ങൾ മുതലായവ കൃഷിക്ക് ഉത്തമമായ വളങ്ങളായിട്ടു നമുക്ക് ഉപയോഗപ്പെട്ടുവന്നു. പാൽ, വെണ്ണ, തൈർ മുതലായവ അത്യന്തം ഹൃദ്യങ്ങളും “ആയുസ്സുതപബലാരോഗ്യ”പ്രദങ്ങളും ആയ സർവ്വവികഭക്ഷണങ്ങളായിത്തന്നെ ഇരുന്നു. ഇവയുടെ പുരുഷസന്താനങ്ങൾ

പാൽ, വെണ്ണ, തൈർ മുതലായവ അത്യന്തം ഹൃദ്യങ്ങളും “ആയുസ്സുതപബലാരോഗ്യ”പ്രദങ്ങളും ആയ സർവ്വവികഭക്ഷണങ്ങളായിത്തന്നെ ഇരുന്നു. ഇവയുടെ പുരുഷസന്താനങ്ങൾ

പാൽ, വെണ്ണ, തൈർ മുതലായവ അത്യന്തം ഹൃദ്യങ്ങളും “ആയുസ്സുതപബലാരോഗ്യ”പ്രദങ്ങളും ആയ സർവ്വവികഭക്ഷണങ്ങളായിത്തന്നെ ഇരുന്നു. ഇവയുടെ പുരുഷസന്താനങ്ങൾ

പാൽ, വെണ്ണ, തൈർ മുതലായവ അത്യന്തം ഹൃദ്യങ്ങളും “ആയുസ്സുതപബലാരോഗ്യ”പ്രദങ്ങളും ആയ സർവ്വവികഭക്ഷണങ്ങളായിത്തന്നെ ഇരുന്നു. ഇവയുടെ പുരുഷസന്താനങ്ങൾ

ല്ലാ. ഈ സ്ഥിതിക്ക് അവയെ വധിക്കുമെന്നുള്ളതു കൃതപ്ലുതയുടെ പരമകാഷ്ടയല്ലേ? ജീവകാരുണ്യപരമായി നോക്കുന്നതായാൽ സിംഹങ്ങൾ, വ്യാലങ്ങൾ മുതലായവയെ വധിക്കാമൊ എന്നു ചോദ്യമുണ്ട്. ഈ വക ജന്തുക്കളെ വധിക്കണമെന്നു നിർബ്ബന്ധം ഇല്ല. എന്നാൽ അവ ഇതരജീവികൾക്ക് ഉപദ്രവം ചെയ്യുന്നവയും മനുഷ്യനോടു എതിർത്തുനിന്നും ആത്മരക്ഷ സമ്പാദിക്കുന്നതിനു ശക്തിയും ആയുധങ്ങളും ഉള്ളവയുമാണെന്നുള്ളവസ്തുത ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്. ചിലപ്പോൾ രക്ഷക്കുവേണ്ടി അവയെ വധിക്കേണ്ടിവന്നേക്കാം. എന്നാൽ ഗോവിന്റെ സ്ഥിതി ഇപ്രകാരമാണോ? നിരുപദ്രവിയും നിർദ്ദോഷിയും സാധുവും നിരായുധയും മനുഷ്യന് അമൃതപ്രദായിനിയും നമ്മുടെ ശിശുക്കൾക്കു സ്തബ്ധദാനംകൊണ്ട് ഒരു മാതാവുമാ യിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. സദാ മനുഷ്യന്റെ അധീനതയിലും വർത്തിക്കുന്നു. ഇതിനെ വധിച്ചുകുളയാമെന്നു ആക്കുകിലും തോന്നുമോ?

ഗോവധമൂലം പശുക്കളുടെ സംഖ്യയും ശിശുക്കളുടെ ആരോഗ്യവും പ്രതിവഷം കുറഞ്ഞുപോകുന്നുണ്ടെന്നാണു കാണുന്നത്. അഥവാ പശുക്കളുടെ സംഖ്യ കുറയുന്നില്ലെന്നു വല്ല കണക്കുകൊണ്ടും തെളിയിച്ചാലും അതു അവയെ വധിക്കുന്നതിന് ഒരു സമാധാനമൊ തക്കകാരണമൊ ആയി വരികയില്ല. അവ താനെ തന്നെ സ്വാഭാവികകാരണത്താൽ മരിക്കുന്നും ഉണ്ടല്ലോ. ഇതുകൂടാതെ ലോകത്തിൽ കന്നുകാലികളുടെ ജനനമരണത്തെ ക്രമീകരിക്കുന്നതിനും വന്യകളും കുറവതീന്നവയുമായ പശുക്കളെ ലോകത്തിൽനിന്നും ബാഹിഷ്കരിക്കുന്നതിനും ഗോവധം അത്യാവശ്യമാണെന്നുള്ള വാദവും പുറപ്പെടുവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. ഈ യുക്തിയുടെ വ്യാപ്തി കുറച്ചുകൂടി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതായാൽ വേറെ പല കൃത്യങ്ങളുംകൂടി ചെയ്യേണ്ടതായി വരും. ഇതിന് ഈ വാദക്കാർ സന്നദ്ധരാണൊ എന്നു അറിഞ്ഞുകൂടാ. ലോകത്തിൽ അനാവശ്യവസ്തുക്കളെ ബാഹിഷ്കരിക്കുന്നതിനും ജനനമരണങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിനും സർവ്വജ്ഞനായ ലോകനിയന്താവുതന്നെ വേണ്ട നിയമം ഏല്പിട്ടുതീട്ടുണ്ട്. അജ്ഞാനവും അല്ലജ്ഞാനംകൊണ്ട് അന്ധനാഭം അവരവരെത്തന്നെ ഭരിക്കാൻ ശക്തിയില്ലാത്തവരുമായ മനുഷ്യർ ഈ നിയമത്തിൽ കൈകടത്തേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു ഭരിക്കുന്ന ആൾതന്നെ അതിനുവേണ്ട പ്രവസ്ഥകൾ ചെയ്യാതിരിക്കയില്ലെന്നു നമുക്കു പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കാം. എന്നാൽ ഈ നിസ്സാരകാരണത്തിന്മേൽ മാത്രമല്ലാ ഗോവധം നിതേണ്ടതാണെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. സർവ്വമതനിഷിദ്ധവും മനസ്സാക്ഷിക്കും സമാഗ്ധത്തിനും വിരുദ്ധവും ശ്രുതിയുക്തി, അനുഭവം ഇവയാൽ നിരൂപ്യം മനുഷ്യസ്വാഭാവത്തിന് എത്രയും അയോഗ്യവും ദൈഷ്ട്യസൂചകവും ഏറക്കുറവു മുഗീയവു

മായ ഈ കൃത്യം എത്രയും വേഗത്തിൽ നിർത്തണമെന്നും അത്രയും വേഗത്തിൽ ലോകൈശ്വര്യം വലിക്കുവാൻ ഇടയുള്ളതാണെന്നും നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാണ്. ഗോവ് അസ്സാൽകാലം മുതൽക്കുതന്നെ ഭാരതീയരുടെ സ്നേഹത്തിനും, വാത്സല്യത്തിനും, ആദരവിനും പാത്രീഭവിച്ചിരുന്നു. സാക്ഷാൽ ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാൻതന്നെ ഗോപാലനവൃത്തിയെ അവലംബിച്ചിരുന്നു. അയോദ്ധ്യാരാജാവായ ലീലാപൻ സന്താനാത്മം വസിഷ്ഠമഹഷിയുടെ മോമയേനവിനെ പത്നീസമേതം ശുശ്രൂഷിക്കുകയും അതിന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി തന്റെ ദേഹത്തെക്കൂടിയും ത്യജിക്കാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കുകയും ചെയ്തതായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളിൽ ഒന്ന് ക്രമേണുവാണു്. മഹാഷിമാർക്കു് മോമദ്രവ്യം നൽകിവന്നതും ഗോവുതന്നെയാണു്. ദുഷ്ടന്മാരുടെ ഭാരംകൊണ്ടു് വലഞ്ഞ ഭൂമിദേവിതന്നെയും ഗോരൂപംധരിച്ചാണു് ബ്രഹ്മാവിനോടു് സങ്കടം അറിവിച്ചതു്. ഇന്നും ഭാനുങ്ങളിൽവെച്ചു് പ്രധാനമായി ഗണിച്ചുവരുന്നതും പശുഭാനമാണു്. ഗോമയവും ഗോമൂത്രവും മറുവസ്തുക്കളെ ശുദ്ധിചെയ്യാനുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളാണു്. പശുവിന്റെ പാദസ്പർശം കാണ്ടു് ഏതു സ്ഥലവും ശുദ്ധിവരുന്നതായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പഞ്ചഗവ്യം ഒരു സിദ്ധൗഷധംകൂടിയാണു്. ഇപ്രകാരം അജാനപാവനക്ഷീരയും വൃഷണദവിധായിനിയും, ശ്രുതിപ്രണയിനിയും ആയ ഗോവിനെ ദുഷ്ടബുദ്ധ്യാ സ്പർശിക്കുപോലും ചെയ്യുന്നതു് മഹാപാപമാണു്. പിന്നെ വധിക്കു് എന്നുള്ളതു് എന്തുമാത്രം പാപകരമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഗോവധം ഇപ്പോൾ പല ഹിന്ദുരാജ്യങ്ങളിലും അഹിന്ദുരാജ്യങ്ങളിലും നിർത്തൽചെയ്യപ്പെട്ടതായി കാണുന്നു. ഉത്തരഇൻഡ്യയിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഗോരക്ഷണസംഘങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ നമ്മുടെ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇതേവരെയും ഇതേപറ്റി ഒരു പ്രവസ്ഥയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതു സംബന്ധിച്ചു് ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. നാനാജാതിമതസ്ഥന്മാരും ചേർന്നു യത്നിച്ചാൽ ഇതു് സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. ഭാരതീയരായ നാം ഒരിക്കൽ ഒരുമ്പുര്യം പ്രാപിച്ചിരുന്നതു് നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ ആദരിച്ചവന്ന ഉൽകൃഷ്ടാദർശങ്ങൾനിമിത്തമാണു്. ഈ ആദർശങ്ങളെ നാം വിസ്മരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുതടങ്ങിയ കാലം മുതൽക്കു് നമ്മുടെ അധഃപതനവും ആരംഭിച്ചുവെന്നു പറയാം. നാം ഇതരദേശക്കാരുടെ പരിഷ്കാരത്തിൽ വല്ലാതെ ഭ്രമിച്ചു നമ്മുടെ പൈതൃകങ്ങളായ ആദർശങ്ങളെ പരിവൃജിച്ചുവരികയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. “അഹിംസാപരമോധർമ്മഃ” എന്നുള്ള ഉത്തമാദർശം കാലദേശാവസ്ഥകളെക്കൊണ്ടു് ഭേദപരത്തക്ക ഒരു തത്വമല്ല. ലോകം അവസാനിച്ചാലും ഈ തത്വം നശിക്കുന്നതല്ല. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേലാണു് ലോകജീവിതം മുഴുവനും കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

സർവ്വജീവികളുടേയും പരസ്പരമെതിയാണു പ്രപഞ്ചഗതിയുടെ അവസാനമായ ലക്ഷ്യം. സാരങ്ങളായും നിസ്സാരങ്ങളുമായുള്ള സകല വസ്തുക്കളേയും ആരാണു ഹാർദ്ദമായി സ്നേഹിക്കുന്നത്, ആ മനുഷ്യൻതന്നെയാണു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈശ്വരനെ ഭജിക്കുന്നവൻ.

(ലേഖകൻ കുറെകാലമുൻപ് എഴുതിയത്.)

പുസ്തകാഭിപ്രായം

സി. പി. അച്ചുതമേനോൻ ബി. എ.

ഗ്രന്ഥകർത്താ:— വി. കെ. രാമൻമേനോൻ. ബി. എ., എൽ. ടി.

കൊച്ചിരാജ്യത്ത് ഒരു ഉയന്ന ഉദ്യോഗത്തിലും, ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ ഒരു മാന്യസ്ഥാനത്തിലും, എത്തിയിരുന്ന “ചങ്ങരംപൊന്നത്തു” അച്ചുതമേനോനവർകളുടെ ജീവചരിത്രസംക്ഷേപമാണു പ്രകൃതഗ്രന്ഥം. ഇതിൽ ചരിത്രനായകന്റെ ബാല്യം, വിദ്യാഭ്യാസം, ഉദ്യോഗജീവിതം, സാഹിത്യപരിശ്രമം, കുടുംബജീവിതം, സ്വഭാവം, ചില ലേഖനങ്ങൾ, ഇങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മി: അച്ചുതമേനവനെ കേരളീയർക്ക് കൂടുതലായി അറിയാൻ ഇടവന്നിട്ടുള്ളതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യപരിശ്രമമൂലവും, അതിലൂടെ വിശേഷിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശിതങ്ങളായ വിമർശനങ്ങൾവഴിയും ആകുന്നു. അദ്ദേഹം “വിദ്യാവിനോദിനി”യുടെ പത്രാധിപരായിരുന്ന കാലത്തു—അന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിക്കിടയിൽ മലയാളത്തിൽ സുസമ്മതവും സുഗമവും ആയ ഒരു ഗദ്യസരണി ഏറ്റെടുത്തില്ലാത്ത അക്കാലത്തു—എഴുതിയിട്ടുള്ള വിമർശനപരമായ ലേഖനങ്ങൾ എത്രയോ ആദരണീയങ്ങളും, സ്മൃതപ്രദങ്ങളും ആയിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവക ലേഖനങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ ഇതിൽ ചേർക്കാത്തതിൽ ഞങ്ങൾക്കു് പരിഭവമാണുള്ളതു്. അദ്ദേഹം ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നും പെൻഷൻപറ്റി വിശ്രമിക്കുന്ന കാലത്തു്, സാഹിത്യപരിഷത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനെന്ന നിലയിൽ ചെയ്തതായ മുരളീധരൻ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗംകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു് മലയാളത്തോടുള്ള പ്രത്യേകപ്രതിപത്തി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതാണു്. കോടതിനടപടികൾ അന്യഭാഷയിൽ ആയിരിക്കുന്നതിന്റെ അനൗചിത്യത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു. ഒരു കൊലപാതകിയെ തൂക്കിക്കൊല്ലാൻ പറയുന്ന വിധിപോലും അവനറിയാൻ പാടില്ലാത്ത ഭാഷയിലാണെന്നുള്ളതു് എത്രയോ സങ്കടകരേതാന.

അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലും വളരെ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുള്ളതിനു പുറമെ ചില പുസ്തകങ്ങളും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. വിശേഷിച്ച് “സ്റ്റേറ്റ്മാനവൽ” എന്ന ഒരു വിലയേറിയ ഗ്രന്ഥവും കൊച്ചിയെ സംബന്ധിച്ച് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു മഹാന്റെ ജീവചരിത്രം എഴുതിയിരിക്കുന്നത് സരസഗദ്യകാരനായ വി. കെ. രാമൻമേനോൻ അവർകളാണ്. കഥാനായകന്റെ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു ശരിയായ രൂപം സംക്ഷേപമായി ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സകലക്കും വായിച്ചു രസിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഭാഷ ലളിതമായിട്ടുണ്ട്. സ്ഥിരപരിശ്രമം, സാഹിത്യപരിശ്രമം, സ്വാതന്ത്ര്യബുദ്ധി, കണിശം മുതലായ കഥാനായകന്റെ പല സ്വഭാവങ്ങളും ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു് വിദ്യാത്ഥികൾക്ക് അനുകരണയോഗ്യമാകുന്നു. എന്നാൽ മി: പരുവക്കാട്ടു നാരായണ മേനോന്റെ മുഖവുരയിലെ എല്ലാ അഭിപ്രായങ്ങളോടും വായനക്കാർ യോജിച്ചില്ലെന്നു വരാം. പുസ്തകത്തിന്റെ വിച അല്പം കൂടുതലാണെന്നു തോന്നുന്നു. കേരളീയരുടെ ഇടയിൽ മഹാമാർ ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല, അവരെ ആരാധിക്കാനുള്ള ഉദാസീനതയാണ്, എന്നുള്ള ആക്ഷേപത്തെ യഥാശക്തി പരിഹരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഇപ്രകാരം ഒരു ജീവചരിത്രം എഴുതിയ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെ ഞങ്ങൾ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വില ഒരു ഉറപ്പിക.

[ലക്ഷ്മിഭായി ആഫീസ്, തൃശ്ശിവപേരൂർ]

തിരുവിതാംകൂർ പാഠാവലി

അഞ്ചാം പുസ്തകം.

(രേഖാപകൻ.)

ഇതിൽ “ഒരു മഴക്കാലം” എന്ന പാഠം അക്ഷരത്തെറ്റു്, അർദ്ധവിപര്യയം എന്നിവകൊണ്ടു്, അത്ഥം പറയാൻ വിഷമമായിരിക്കുന്നു. ശ്രീ വള്ളത്തോളിന്റെ വാല്മീകീരാമായണതർജ്ജിമ കിഷ്കിന്ധാകാണ്ഡം

സദ്ഗുണം 28 നോക്കി ആ ഭാഗങ്ങൾ അല്പാപകന്മാർ തിരുത്തിക്കൊള്ളുമല്ലോ! ജിജ്ഞാസക്കുടേ ഉപയോഗത്തിനു വേണ്ടി മൂലശ്ലോകങ്ങൾ ഇവിടെപ്പകർത്തുന്നത് സൗകര്യമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

കപലിത് പ്രകാശം കപലിപ്രകാശം
കപലിത് കപലിത് പദ്യതസന്നിഭം

രസാകലം ഷട് പദസന്നികാശം

അനേകവണ്ണം പവനാവധൂതം

വിദ്യതപ്രാതകാ സവലാകമാലാ

ഗർജ്ജന്തിമേഘാഃ സമുദിണ്ണനാദം

വർഷോദകാപ്രായിതശാലാലാനി

വനാനി നിർവ്വൃഷ്ടവലാഹകാനി

സമുദാഹന്തഃ സലിലാതിഭാസം

മഹത്സുശൃംഗേഷു മഹീധരാണാം

മേഘാഭികാമാപരിസമ്പന്നി

വാതാവധൂതർ വനപരണ്ഡരീകീ

പ്രഹർഷിതാഃ കേതക പുഷ്പഗന്ധ

പ്രപാതശബ്ദാകലിതാഗർജ്ജനാഃ

തഡിത് പകതാകാഭിരലങ്കൃതാനാ

വിഭാത്തിരൂപാണിവലാഹകാനാം

മാഗ്ഗ്നാഗഃ ശൈലവനാനസാരീ

യുദ്ധാഭികാമഃ പ്രതിനാശശങ്കീ

ഷട് പാദതന്ത്രിമധുരാഭിധാനം

ആവിഷ്കൃതം മേഘമുദംഗനാദൈർ

സ്വപനൈർഘനാനാം പ്ലവഗാഃ പ്രവൃദ്ധാ

അനേകരൂപാകൃതി വർണ്ണനാദാ

നീലേഷുനീലാഃ പ്രവിഭാത്തിസക്താ

ഭവാഗ്നിദശേഷാഷു ഭവാഗ്നിദശാഃ

നവാംബു ധാരാഹത കേസരാണി

കദംബപുഷ്പാണി സകേസരാണി

ശൈലോപല പ്രസ്ഖലമാനവേശാഃ

ഗുഹാസു സംസ്ഥിതബർഹിണാസു

മേഘാഃ സമുദ്ധൂതസമുദ്രനാദാ

നദീസ്തടാകാനിസരാംസി വാപിർ

നഭഃ പ്രകീർണ്ണാംബുധരംവിഭാതി
 രൂപം യഥാശാന്തമഹാർണ്ണവസ്യ
 പ്രഭജ്യതേജംബുഫലം പ്രകാശം
 ഭൂമൗപരന്ത്യാരൂഘലം വിപകൃതം
 ശൈലേന്ദ്രകൂടാകൃതിസന്നികാശഃ
 മത്താഗജേന്ദ്രാ ഇവ സംയുഗസ്ഥാഃ
 പ്രവർത്തന്തേതാത്സവബർഹിണാനി
 പശ്യാപരാഹ്ണഷഡധികം വിഭാന്തി
 വലാകിനാവരിധാരാനദന്തഃ
 വിശ്രമ്യ വിശ്രമ്യ പുനഃ പ്രയാന്തി
 സമോദിതാ ഭാതിവലാകപകതിഃ
 ലംബേവമാലാരചിതാംബരസ്യ
 മാലോയ ഹൃഷ്ടാവനനിർത്യാരേഷു
 സാർദ്ധം മയൂരൈഃ സമഭാനദന്തി
 മുഖീണ്ണഗംഭീരമഹാരവാണാം
 രണ്യോദ്യതാനാമിവവാരണാനാം
 സംപ്രസ്ഥിതോ മേഘരവം നിശമ്യ
 മത്താഗജേന്ദ്രഃ പ്രതിസന്നിവൃത്തഃ
 പ്ലവംഗമോഭേരിത കണ്ഠതാളം
 വനേഷു സംഗീതമിവ പ്രവൃത്തം
 വിഹായനിദ്രാം ചിരസന്നിഭഭാം
 നവാംബുധാരാഭിഹതാനദന്തി
 മേഘേഷുമേഘാ നവവാരി പൂണ്ണാഃ
 ശൈലേഷുശൈലാ ഇവബലമൂലാ
 ഭൂതം പരിത്യജ്യസരോരുമാണി
 വനാനിഹൃഷ്ടാ മേരാഃ പതന്തി
 ശൈലോത്തമാനാം വിപലാഃ പ്രപാതഃ
 ഹാരാവിശീർണ്ണാ ഇവാഭിഭാന്തി.
 മഹാജലശ്ചൈർഗഗനാവലംബാഃ
 മഹീം ചക്രത്സ്താമപവാഹയന്തി.

സാങ്കേതികശബ്ദങ്ങൾ

(രാമവർമ്മ അപ്പൻതമ്പുരാൻ)

ഈ വിഷയത്തേക്കുറിച്ചു ഭാഷാസാഹിത്യലോകത്തിൽ വിചാരം തുടങ്ങിട്ട് കുറെയേറെ നാളായി. ഒരു തീരുമാനവും ഇതുവരെ ആവുക കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ആവശ്യവും അവസരവും ആണെങ്കിൽ, 'അതി' എന്നും 'അത്യാസന്ന'മെന്നും വിശേഷിപ്പിക്കുമാറായി. സമസ്തകേരളസാഹിത്യപരിഷത്തു ജനിച്ചനാൾമുതൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഭാഗവും വിശപ്പും സമിക്കുവെന്നു വിളിച്ചു നിലവിളിതുടങ്ങി. സാഹിത്യനായകന്മാർ ഈ ആവശ്യനിവൃത്തിക്കായി ശ്രമം തുടങ്ങുവാൻ അന്യോന്യം അംഗ്യം കാട്ടുന്നുണ്ട്. ഭാഷാപ്രണയികൾ സാഹിതീപ്രേമരന്മാരുടെ അനാദരത്തേയും അലസതയേയും ചൂണ്ടി മുറവിളി കൂട്ടുന്നുണ്ട്. മദിരാശി സർവ്വകലാശാലയിൽ മലയാളനിഖണ്ഡവിനും പിള്ളകിട്ടുമോ എന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടു ചിലർ നിലുക്കുന്നുണ്ട്; മയ്യൂർജ്ജു ചിലതു ചോദിക്കുന്നുമുണ്ട്. കേരളസർവ്വകലാശാല പിറന്നാലും പിറന്നില്ലെങ്കിലും, കേരളത്തിന്റെ ഭക്ഷിണഖണ്ഡത്തിൽ—കേരളത്തിന്റെ വലുപ്പമില്ലായിരിക്കാം—അമ്മയ്ക്കു ചേർന്നൊരു സന്താനം പത്തോടടുത്തു ഗർഭത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. പാഠശാലകളിൽ പാഠനം ഭേദഭാഷകളിൽക്കൂടി ആകാമോ, ആകുമോ, ആകണമോ, ആക്കണമോ എന്നൊക്കെവിട്ട്, ആകാം, ആകും, ആകണം, ആക്കണം, എന്നു, 'ഓ' നീക്കിവച്ചുനിലയിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. അന്യഭാഷകളിൽ അന്നു പുതുതായി പിറക്കുന്ന ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി തിക്കിത്തിരക്കി മലയാളികളുടെ പടിവാതില്ല് വന്നുമുട്ടി പോരിനു വിളിക്കുന്നു. കാര്യംകെന്തു്, കാലംകടന്നു്, ബാധമഴുത്തു. എന്നിട്ടോ? നമ്മുടെ ഭാഷ പിടുന്നതും മുളന്നില്ല. കണ്ണുമിഴിച്ചു നിലുക്കുന്നതേയുള്ളു. എന്താതു്? ആവോ എന്നോ? അല്ല. തറവാട്ടിൽ കാരണവരെ കാണുന്നില്ല. അതുതന്നെ. കോപ്പകളൊക്കെ കലവറയിലുണ്ട്; ഉണ്ണുവാൻ ആളുകളുമുണ്ട്; നറുക്കുവാനാരാ, വിളമ്പുവാനാരാ? അതാണു ചോദ്യം.

വാസ്തവം നോക്കുന്നതായാൽ, സാങ്കേതികനിഖണ്ഡനിർമ്മാണം തുടങ്ങുന്നതിനെതിരായി നിലുക്കുന്നതു് തീക്കാവുന്ന ചില സംശയങ്ങളും പരിഹരിക്കാവുന്ന പല വൈഷമ്യങ്ങളും ആകുന്നു. അവ 'കീറാമുട്ടി'കളെന്നു കരുതി വെട്ടിനോക്കാതെ തള്ളിക്കളയുന്നതാൽ, മുർച്ചയുള്ള കോടാലികൾ തുരുമ്പുകെട്ടി നാശംവന്നുപോകുവാനാണുള്ളപ്പം. ഇനി സാഹിത്യ

ലോകം ഇക്കാര്യത്തിൽ അമാന്തം കാണിച്ചാൽ, അനാഥവിചാരിച്ചാൽ, നിഖണ്ഡനിർമാണത്തിനതന്നെ അതൊരു കോടാലിയായിത്തീരും.

പരിഭാഷികം, സാങ്കേതികം എന്നു നാമങ്ങളെക്കൊണ്ട് വ്യവഹരിക്കപ്പെടുന്ന വിശേഷശബ്ദങ്ങൾക്ക് 'സാങ്കേതികശബ്ദങ്ങൾ' എന്നപേർ ഭാഷയുടെ പൊതുസ്വത്തായി സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അങ്ങനെയുള്ള ശബ്ദങ്ങൾ നടപ്പിൽ വന്നിട്ടുള്ളവ, സ്വാധീനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവ, കടം വാങ്ങേണ്ടവ, നിർമ്മിക്കേണ്ടവ എന്നു നാനാവിധമായിട്ടാണ് കിടക്കുന്നത്. സ്വന്തം, തത്ത്വം, തത്ത്വം, നവം എന്നു നാമകരണം ചെയ്യാവുന്ന ഈ ശബ്ദങ്ങളെ ഗണവിഭാഗം ചെയ്ത് ഒരു കരട് ആദ്യമായി സംഭരിക്കണം. ആ കരടപകർപ്പ് തൊറുതീർത്തു സംസ്കരിച്ച് പണ്ഡിതസമ്മതിക്കു സാമാന്യേന പാത്രമാകണം. എന്നാലേ അതിനു യോഗ്യതയും സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠയും സിദ്ധിക്കുള്ളൂ.

സാങ്കേതികശബ്ദകോശനിർമാണവിഷയത്തിൽ ഭാഷാഭിമാനികളായ ചിലർ അങ്ങമിങ്ങും സഹകരണസൗകര്യം സിദ്ധിക്കാതെയൊ, സമ്പാദിക്കുവാൻ നോക്കാതെയൊ പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രസാരങ്ങൾ ലഘുഗ്രന്ഥരൂപേണ ഭാഷയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനു നിർബന്ധിതരായി കാണുന്നുണ്ട്. ആവക ശ്രമങ്ങൾ സ്വതന്ത്രങ്ങളും, ഓരോരുത്തരുടേയും മനോധർമ്മനുസരിച്ച് വിവിധങ്ങളും ആകയാൽ, സാങ്കേതികശബ്ദസൃഷ്ടിയിൽ ഐകരൂപ്യത്തക്കാരും രുചിഭേദത്തേയാണ് അധികം പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നത്. ഗവേഷണവിഷയത്തിൽ വൈമുഖ്യംകൊണ്ടോ, ആലസ്യംകൊണ്ടോ, പുസ്തകസാമഗ്രികൾ സ്വാധീനത്തിൽ ഇല്ലായ്മകൊണ്ടോ, ഇതരഭാഷാപരിജ്ഞാനം പോരായ്മകൊണ്ടോ, എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ, പശ്ചാത്തലങ്ങളായ പഴയശബ്ദങ്ങൾ കാണാതെ പുതിയ സാങ്കേതികങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ വൃഥാ ക്ലേശം ചെയ്യുന്നതായും കാണുന്നു.

സർവ്വസമ്മതവും സമഗ്രവുമായ ഒരു സാങ്കേതികനിഖണ്ഡ നിർമ്മിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രായോഗികവും സൂക്ഷ്മവും ആയ മാർഗ്ഗത്തേപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഏതാനും ഉദാഹരണങ്ങൾ എടുത്തു പരിശോധിച്ചു നോക്കാം; പരിശോധനഫലത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി മേല്പോട്ടു വേണ്ടതു വിചാരിച്ചുകേയും ചെയ്യാം.

'ഗണിതം' എന്നു വെച്ചിൽ, 'ബീജഗണിതം' (Algebra) 'ക്ഷേത്രഗണിതം' (Geometry) എന്ന രണ്ടും സംസ്കൃതഗണിതശാസ്ത്രത്തിൽ ഉള്ള വിഭാഗങ്ങളാണ്. Arithmetic എന്ന 'സംഖ്യാഗണിതം', ഗണി

തം എന്ന സാമാന്യനാമംകൊണ്ടാണ് ഇപ്പോൾ നടപ്പിലാക്കുന്ന പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ നിദ്ദേശിച്ചുപോരുന്നത്. 'ത്രികോണഗണിതം' എന്നു ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള Trigonometry സംബന്ധമായ വാക്കുകൾക്കുള്ള സമാനശബ്ദങ്ങൾ സംസ്കൃതഗണിതശാസ്ത്രത്തിൽ അത്ഥംപ്രാപ്തിക്കു സുന്ദരകൂടാതെ കണ്ടുകിട്ടുന്നവയൊ എളുപ്പത്തിൽ ഉണ്ടാക്കാവുന്നവയൊ ആകുന്നു. ത്രികോണഗണിതം ഒരു പ്രത്യേകഗണിതശാസ്ത്രമായി ഗണിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം സംസ്കൃതത്തിൽ ഉള്ളതായി അറിവില്ല. എന്നുവരികിലും, അതിലുള്ള സങ്കേതങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കേണ്ടതായ ഗണിതതത്വങ്ങൾ ആശുന്മാരുടെ ഗണിതശാസ്ത്രത്തിലും കാണാം. ഇവിടെ ശാസ്ത്രരീത്യാ നോക്കുമ്പോൾ ചില സംശയങ്ങൾ നേരിടുന്നു. 'ഗണിതം' എന്ന സാമാന്യനാമം 'ബീജഗണിതം' മുതലായ വിശേഷനാമങ്ങളിൽ ഘടിപ്പിക്കേണ്ടതോ? ഘടിപ്പിക്കാതെ 'ബീജം' 'ക്ഷേത്രം' എന്നിങ്ങനെ ലാഘവത്തിനുവേണ്ടി മുരുകുന്നതായാൽ, ആ ശബ്ദങ്ങൾ അന്യാർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗമുള്ളവയാകുകൊണ്ടു് ഭേദത്തിനിടയാകുന്നതല്ലേ? നടപ്പിനെ ഭേദപ്പെടുത്തി ലാഘവം സമ്പാദിക്കേണ്ടതുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അത്ഥത്തിനും അത്ഥപ്രാപ്തിക്കും ഹാനിവരാതെ ഏതൊരുവിധത്തിലാണ് മാറ്റേണ്ടതു്? 'ബീജകം' 'ക്ഷേത്രകം' എന്നൊ മറ്റൊ മാറ്റിയാൽ അത്ഥം വരുമോ? 'ബീജകരണം' 'ക്ഷേത്രകരണം' എന്നാക്കിയാൽ ലാഘവത്തിനു മതിയാകുമോ? സംഖ്യാഗണിതത്തിനു ഗണിതം എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞാൽ മതിയോ? ഈ പ്രയോഗത്തിൽ ഏതു ഗണിതം എന്ന ചോദ്യത്തിനു് അവകാശം വരുന്നതല്ലേ? ഈ വക സംശയങ്ങൾ, സംഭരിക്കപ്പെടേണ്ടതായ പല സാങ്കേതികശബ്ദങ്ങൾക്കും സാമാന്യേന സാധിക്കുന്നതാണ്. ഈ ഗണിതവകുപ്പിൽ ആശുഗണിതശാസ്ത്രപ്രകാരം പ്രയോഗിച്ചുവരുന്ന ചില സാങ്കേതികശബ്ദങ്ങൾ മാതിരി കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം താഴെ എടുത്തുദാഹരിക്കുന്നു.

ഇംഗ്ലീഷ്	മലയാളം	പ്രമാണം
Calculation	ഗണിതം	യുക്തിഭാഷ
"	കരണം	ലീലാവതി
Rules of Arithmetic	പരികർമ്മം	യുക്തിഭാഷ
Example	ഉദാഹരണം	ലീലാവതി
Statement	സ്വാസം	ടി
Fraction	ഭിന്നസംഖ്യ	ടി
Quantity	രാശി	ടി
Numerator	ഭാഗം, അംശം, വിഭാഗം, ലവം	ടി

Denominator	ഹരം, ഹാരം, ഹേരദം	ലീലാവതി
Reduction to a common denominator	സവണ്ണം	ടി
Greatest Common Measure	അപവർത്തനഹാരകം	ടി
Rules of three	ത്രൈരാശികം	ടി
Inverse proportion	വ്യസ്തത്രൈരാശികം	ടി
Principal	കലാന്തരം (മുതൽ)	ടി
Interest	കലാന്തരം (പലിശ)	ടി
Million	പ്രയുതം	യുക്തിഭാഷ
Billion	മഹാപത്മം	ടി
Hundred millions	അർബ്ബതം	ടി
Thousand millions	അബ്ജം	ടി
Ten Thousand millions	ഖർപ്പം	ലീലാവതി
Hundred Thousand millions	നിഖർപ്പം	ടി
Hundred billions	ജലധി	ടി
Thousand billions	അന്ത്യം	ടി
Ten Thousand billions	മദ്ധ്യം	ടി
Hundred Thousand billions	പരാലം	ടി
Permutation	പ്രസ്താരം	ടി
Combinations	വ്യക്തികൾ	ടി
Summation	സങ്കലിതം	ടി
Number of terms	പദം, ഗുണം	ടി
First term in progression	ആദി, മുഖം, വദനം	ടി
Last term in progression	അന്ത്യപദം	ടി
Middle term	മദ്ധ്യപദം	ടി
Plain figure	ക്ഷേത്രം	ടി
Triangle	ത്രിശ്രം, ത്രികോണം, ത്രിഭുജം	ടി
Quadrilateral	ചതുരശ്രം, ചതുരങ്കോണം, ചതുർഭുജം	ടി
Perpendicular	ലംബം	ടി
Equilateral (Square)		
Trapezium	വിഷമചതുരശ്രം	ടി
Rectangle	ഏകയതചതുരശ്രം, ദീർഘചതുരശ്രം, ഘാതക്ഷേത്രം	ടി
Side	ഭുജ	ടി
Base		

Perpendicular	കോടി	ലീലാവതി
Hypotenuse	കണ്ണം	ടി
Diagonal		
Area of triangle	രൂപരൂപം	ടി
Diameter	വ്യാസം	ടി
Radius	വ്യാസാർദ്ധം	ടി
Area of the surface	ഘൃതരൂപം	ടി
Cubical contents of the sphere	ഗോളരൂപം	ടി
Centre	കേന്ദ്രം	ടി
Circumference	പരിധി	ടി
Arc	ധനുസ്സ്	ടി
Chord	ജ്യാവ്	ടി
Gnomon	ശങ്ക	ടി
Common difference	ചയം, പ്രചയം, ഉത്തരം	ടി
Sine	കണ്ണാപലംബം	ടി
Co-sine	കണ്ണാപലഭുജ	ടി
Tangent	ജ്യാപലകോടി	ടി

മേൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന പട്ടികയിൽ സംഖ്യാഗണിതത്തിലും ബീജഗണിതത്തിലും ഉള്ള സങ്കേതങ്ങൾ സാമാന്യങ്ങളായി പലതും ഉണ്ട്. അത് ഏതിൽ ചേർക്കണമെന്ന ചോദ്യത്തിന് അകാരാദിയായ ഒരു നിർമ്മാണവിഷയത്തിൽ അവകാശമില്ല. ഏതെങ്കിലും ആയിക്കോട്ടെ. പരേനിലെ ഉൾപ്പെട്ടാൽ മതി. അതുപോലെ ക്ഷേത്രഗണിതവും ത്രികോണഗണിതവും അന്യോന്യോപേക്ഷയുള്ളതായി കാണാം. Side, Base, എന്നീ രണ്ടു വാക്കുകൾക്കും 'ഭുജ' എന്ന ഒരു സങ്കേതമാണ് പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നു തർജ്ജമ ചെയ്യേണ്ടിവരുന്ന ഭിക്ഷകളിൽ Side എന്നതിന് 'പാർശ്വം' 'പാർശ്വരേഖ' എന്നോ മറ്റോ ആക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ 'കമല'യാകവാൻ വഴിയുണ്ട്. 'കണ്ണം' എന്ന ശബ്ദം hypotenuse, diagonal ഇതുരണ്ടിനേയും കുറിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ perpendicular എന്നതിനു 'ലംബം,' 'കോടി' എന്നു രണ്ടു പറ്റായങ്ങളുണ്ട്. ഇവിടെ hypotenuse and diagonal=കണ്ണം; Perpendicular എന്നതിനു സാമാന്യമായിട്ട് 'ലംബം;' ത്രികോണഗണിതത്തിൽ Perpendicular ന് 'കോടി' എന്നിങ്ങനെ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുകയല്ലേ നല്ലത്? ഭുജ, കോടി, കണ്ണം എന്ന സങ്കേതങ്ങൾ നമുക്ക് തൽസമങ്ങളായി സിദ്ധിച്ചിട്ടു

ങ്ങളോ: Sine, co-sine, tangent എന്ന സങ്കേതങ്ങൾ ഭൂജാകോടികൾ
ങ്ങളിൽ ഒന്നു ഹാർവ്വം മറോതെങ്കിലും ഒന്നു ഹാരകവും ആയി കിട്ടുന്ന ഫ
ലമാകയാൽ, 'കണ്ണാപ്പകോടി,' 'കണ്ണാപ്പഭൂജ,' 'ഭൂജാപ്പകോടി' എന്നു നി
ർമ്മിതയോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു യഥാക്രമം വ്യവഹരിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്.
ഈ ഗണിതശാസ്ത്രസങ്കേതവിചാരം അവിടെ നില്ക്കട്ടെ.

രസതന്ത്രം അല്ലെങ്കിൽ രസവാദം (Chemistry) എന്ന ശാസ്ത്ര
ത്തിൽ Element എന്ന ശബ്ദത്തിനു 'മൂലവസ്തു'വെന്നാണല്ലോ പദ്യവസി
താത്ഥം. അതിനു 'ധാതു'വെന്നും 'ഭൂത'മെന്നും ഉപയോഗിച്ചുകാണുന്നു
ണ്ട്. Hydrogen എന്നതിന് "അബ്ജനകവായു" എന്നു ഭാഷാന്തരം ക
ല്പിച്ച് അതിന്റെ നിർവ്വചനത്തിൽ 'കത്തിച്ചാൽ കത്തുന്നൊരു ഭൂതം' എ
ന്നു കൊടുത്തുകാണുന്നു. ഇതു കറച്ച ഭയങ്കരമല്ലേ? 'ധാതു' എന്ന പദം
പോരെ എന്നാണെങ്കിൽ, ഒരു വൈഷമ്യം. തുത്ത്, തുരിത്ത്, ചെഞ്ചലും,
ചായിലും മുതലായി കലനംകിടക്കുന്ന പദാത്മങ്ങളിലാണ് ആ ശബ്ദത്തി
നു പ്രസിദ്ധി. ആ സ്ഥിതിക്കു 'മൂലവസ്തു' എന്നുതന്നെ ഉപയോഗിച്ചാൽ പോ
രെ? ചെമ്പ്, ഇരുമ്പ്, നാകം, ഇയ്യം, തകരം വെള്ളി, പൊന്ന് എന്നു
ലോഹവാചികളായ ശബ്ദങ്ങൾ ഭാഷയിൽ നടപ്പുള്ളവയാണെങ്കിലും, ചില
പ്രത്യയങ്ങളോടുകൂടി യോജിക്കേണ്ടതായി വരുമ്പോൾ, യോജനാസൗകര്യ
ത്തിനും സൗജന്യവത്തിനും വേണ്ടി സംസ്കൃതവാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടി
വരും. ചെമ്പിനു ഗന്ധകത്തോടുകൂടിയുള്ള യോഗം പലപ്രകാരത്തിലും
ഉണ്ടാവാം.

Cuprous sulphide, Cupric sulphide, Cuprous sulphite, Cupric
sulphite, Cuprous sulphate, Cupric sulphate, ഈ യോഗങ്ങൾക്കു ഭാഷ
യിൽ സമാനശബ്ദങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുമ്പോൾ, താമ്രഗന്ധി, താമ്രകഗന്ധി, താ
മ്രഗന്ധികം, താമ്രകഗന്ധികം, താമ്രഗന്ധിയം താമ്രകഗന്ധിയം, എന്നു തു
ടങ്ങി 'താമ്ര'ശബ്ദത്തോടു യോജിപ്പിക്കേണ്ടതായി വരും. അതുപോലെ
ഇ, ഇകം, ഇയ്യം എന്ന പ്രത്യയങ്ങൾ ചേർക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ, അയസ്സ്,
രജതം, സീസം, ഹേമം, എന്നതൊട്ടു സംസ്കൃതപദങ്ങളല്ലാതെ ഭാഷാശ
ബ്ദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു വന്നേക്കാം. ഉദാ: അ
യോഗന്ധി, രജതകിലോരി, സീസഗന്ധികം, ഹേമകിലോരി.

മേൽകാണിച്ച ഉദാഹരണങ്ങളിൽ 'കിലോരി' എന്നു കാണുന്നത്
'കിലോർ'ശബ്ദത്തിൽ 'ഇ' പ്രത്യയം ചേർത്ത് 'ഗന്ധ'ത്തിനു 'ഗന്ധി' എന്ന
പോലെ, കിലോരം (Chlorine) ലോഹത്തോടു കൂട്ടുമ്പോൾ ഉണ്ടാവുന്ന
Chloride എന്ന വികാരത്തെയാണു കുറിക്കുന്നത്. Chlorine എന്ന പദ

ത്തിനു 'കിലോരം' എന്ന തത്വവും കല്പിച്ചത് ഭാഷാശബ്ദങ്ങളുടെ ആഗമം അനുസരിച്ചും, എന്നാൽ ആ പദാർത്ഥത്തിന്റെ ഉപരിജ്ഞാനം മൂലഭാഷയിൽനിന്നു സമ്പാദിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ, ശബ്ദസാമ്യംകൊണ്ടു വസ്തുസ്വരൂപവും അർത്ഥബോധവും എളുപ്പത്തിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചും ആകുന്നു. ഈ നിർമ്മാണനയം ഒരു സാമാന്യനിയമമായി സ്വീകരിക്കുന്നതായാലേ ശാസ്ത്രസങ്കേതങ്ങൾക്കു സർവ്വഭാഷകളിലും ഏകദേശമുള്ളതായും വ്യാപ്തിയും സമ്പാദിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അല്ലാതെ, 'കിലോ'ത്തിന്റെ വണ്ണം, ഗന്ധം, വായുവ്യാവസ്ഥ മുതലായ ഗുണങ്ങളിൽ ഒരു പ്രത്യേകഗുണത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി 'ഹരിതവണ്ണി' എന്നോ 'രൂക്ഷഗന്ധി' എന്നോ പേർ കല്പിക്കുന്നതായാൽ, ഭാഷാസമാനതപംകൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന വ്യാവഹാരികസൗകര്യവും, ക്ഷീണപ്രാപ്തിയും കിട്ടുന്നതല്ല. Oxygen എന്ന പദത്തിന് 'അമ്ലജനകം' എന്നൊരു തർജ്ജമ കാണുന്നു. രസതന്ത്രം ദിനം പ്രതി എന്നപോലെ അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ച പൂർവ്വസിദ്ധാന്തങ്ങൾ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കു 'അമ്ലജനകം' എന്ന ശബ്ദം ശരിയായ അർത്ഥത്തെ ഇല്ലാതാക്കിപ്പോയിരിക്കുന്നില്ല. അമ്ലജനകങ്ങളായ അനേകം അലോഹപദാർത്ഥങ്ങൾ വേറെയുണ്ട്. എന്നാൽ, ഈ മൂലവസ്തുവിന് അമ്ലജനകത്വം നിത്യമായ ഒരു ധർമ്മവുമല്ല. 'ജീവനുണ്ടാക്കുന്നത്' എന്നാണ് മൂലപദത്തിന്റെ ധാതവർത്ഥം. ആ പദാർത്ഥം വായുവ്യവർത്തിൽ പെട്ടതാണ്. ആ സ്ഥിതിക്ക്, 'പ്രാണനം' എന്നൊരു പേരു കല്പിക്കരുതെ? മേൽപറഞ്ഞ അഭിപ്രായങ്ങളെ അനുസരിച്ച സാമാന്യശബ്ദങ്ങളേയും, മൂലലോഹവസ്തുക്കളേയും, അലോഹമൂലവസ്തുക്കളേയും ചിലതെടുത്തു വാക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കിനോക്കുക.

സാമാന്യശബ്ദങ്ങൾ.

Alkali=ക്ഷാരം	Ion=ശക്തപീല (അനനം)
Acid=അമ്ലം	Atom=പീല (പരമാണു)
Alkaline=ക്ഷാരീയം	Positive=ധനം (ഘനം)
Acidic=അമ്ലകം	Negative=ഘനം (ക്ഷയം)
Oxidation=ഘനനം	Reduction=ധനനം
ലോഹങ്ങൾ (Metals)	അലോഹങ്ങൾ (Non-metals)
Aluminium=അലൂമിനം	Hydrogen=അമ്ലദ്രവം
(അലൂമിനം)	(അബ്ജനകം)
Barium=ബേരം	Oxygen=പ്രാണനം
Berillium=ബെരിലം	Nitrogen=നിരോജം (പാകൃജനകം)

Indium=ഇന്ദ്രം	Boron=ബോറം
Iridium=ഇരിഡം	Chlorine=ക്ലോറിൻ
Magnesium=മഗ്നീസ്യം	Flourine=ഫ്ലൂറിൻ
Manganese=മംഗനം	Helium ഹീലിയം
Nickel=നിക്കൽ	Iodine=ഓഡോ
Platinum=പ്ലാറ്റിനം	Silicon=സിലിക്കൺ
Potassium=പൊട്ടാസ്യം	Carbon=കാർബൺ
Radium=റേഡിയം	Phosphorous=ഫോസ്ഫറസ്
Sodium=സോഡിയം	

ഈ വാക്കുകളിൽ ചിലതിനെക്കുറിച്ച് അല്പമൊന്നു പറയേണ്ടതുണ്ട്. പരമാണുവിന് തക്കശാസ്ത്രത്തിൽ 'പീല' എന്നാണ് പരിഭാഷ. ലാഘവം കരുതി ഇവിടെ അത് സ്വീകരിച്ചുവെന്നുവെള്ള. നടപ്പിലാക്കിയ 'പാക്വജനക'ത്തിനുപകരം 'നിരൂപം' എന്നൊന്നു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. കാരണം, ആ അലോമത്തിന്റെ ലോഹങ്ങളോടുള്ള യോഗത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന അമ്ലവികാരങ്ങളെ കുറിക്കുമ്പോൾ, 'രജതപാക്വജനകം', 'പൊട്ടാസപാക്വജനകീയം' എന്നു തുരുത്തങ്ങളായ സംജ്ഞകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനേക്കാൾ 'രജതനിരൂപകം', 'രജതനിരൂപകീയം' എളുപ്പമായിരിക്കുമെന്നു കരുതിയാണ്. വിശേഷിച്ച്, മൂലപദത്തിനും തത്സമത്തിനും തമ്മിൽ പൊരുത്തവും നാമസാമ്യംകൊണ്ടു ലഭിക്കാവുന്ന പൂർവ്വാക്കത സൗകര്യവും അധികമുണ്ടാകുമല്ലോ. ശബ്ദദൃഷ്ടിയിൽ മുൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള സമ്പ്രദായത്തിന് ഐകരൂപവും കിട്ടുന്നതാണ്. ഈ വിചാരം അവിടെ നില്ക്കട്ടെ. ഇനി പ്രധാനങ്ങളായ ചില ശാസ്ത്രവക്യങ്ങളിൽ ഒരോ വക്യത്തിലും ഇപ്പോൾ വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള ഏതാനും ഭാഷാസങ്കേതങ്ങൾ പരിശോധനയ്ക്കും ത്യാജ്യഗ്രാഹ്യവിവേചനത്തിനും ആയി താഴെ എടുത്തു ഭാഗമരിക്കാം. സമഗ്രമായൊരു പട്ടിക ഈ ലേഖനത്തിൽ ചേർക്കുന്നതു സാദ്ധ്യമല്ല. ചിലതെടുത്ത് കാണിക്കാമെന്നു ഉള്ളു. ഉദാഹരണങ്ങളും മാത്രകാമാത്രങ്ങളാകുന്നു.

1. Astronomy - ജ്യോതിഷം, ജ്യോതിസ്താസ്ത്രം. ധനശാസ്ത്രം.

Ecliptic=ക്രാന്തിവക്രം	Boycott=മുടക്ക്
Ellipse=ഉപവൃത്തം	Brokers=ഉണ്ടിയൽക്കാർ; ഇടനിലക്കാർ
Corona=സൂര്യപരിപ്രഭം	By-products=കിട്ട സാധനങ്ങൾ
High latitude=വിഷുവദ്രവ്യാ	Cheque=ചെക്ക്

2. Architecture-തച്ചശാസ്ത്രം,
ശില്പശാസ്ത്രം.

Plumb-line = ലെംബയന്ത്രം

Venetian blind = ഇല്ലിവാതിൽ

Balcony = പ്രഗീവം

Buttress = മുട്ടുതൂണു

Coping = ഉത്തരക്കല്ലു

3. Arithmetic-സംഖ്യാഗണിതം.

Inverse proportion = വിലോമാ
അപാതം

Factor = അപവർത്തകം

G. C. M. = മഹത്തമസാധാരണ അ
പവർത്തകം; അപവർത്തനഹാരകം

Multiple = അപവർത്തം

Decimal = ദശഭിന്നിതം

4. Botany-സസ്യശാസ്ത്രം

ഉത്ഭിജവിജ്ഞാനീയം.

Lodoicea sehcilliana = അക്രാ
രിടത്തങ്ങ

Elephantopus seaber = ആന
യടിയൻവേർ; ആനച്ചുവടി

Terminalia catappa = ഇംഗുടി

Odina pinnate = ഉതി

Nyphia stellata = ചിററമ്പൽ

Combination } = സമസംഖ്യം
(harizontal,

Combination } = ലംബസംഖ്യം
(vertical)

Cost of production theory നിർമ്മിത
വ്യയന്ത്രായം

Current account = പരവരവു
കണക്കു്

Custom = അടവു്

Debenture capital = വായ്പമുതൽ

Face value = മുഖവില

Guilds = കമ്മാളസംഘങ്ങൾ

Joint stock companies = കൂട്ട
കമ്പനി

Labour theory = പ്രയത്നന്ത്രായം

Marginal utility theory = പ്രയോജ
ന താരതമ്യന്ത്രായം

Mint = കമ്മട്ടം

Mint-rate = നാണയവില

Monopoly = കത്തക; അട്ടിപ്പേർ

Patent = അട്ടിപ്പേർ

Protective tariff = രക്ഷാധികം

Speculation = മേലാളെച്ചവടം

Syndicalism = കമ്മാളാധിപത്വം

Technique = രഹസ്യം

Trusts = സമിതികൾ

Ficus maisorensis=കല്ലാൽ

Irredeemable land=അനാദേയം

Scarcity of income=അനായതി

Rescission=അനുശയം

Balance sheet=ബാക്കി പട്ടിക

5. Economics-ധനശാസ്ത്രം

Detailed account book=അനന്തര

വണ്ണം

Bill of exchange=കൈമാറ്റ

Subsistance=ആജീവം

ബിൽ

Distribution=വിക്ഷേപം

Accumulation=സംസ്കരണം

Deposit=അമാനത്തു്

Security=അവാലത്തു്

6. Chemistry-രസതന്ത്രം

രസവാദം, കീമശാസ്ത്രം.

Hydrogen=അബ്ജനകം, ജല
വായു, ജലജനകം10. Military-ആഹവികം

Invader=അഭിയാസ്യൻ

Neutrality after } വിഗ്രഹാസനം
proclaiming war }Simple mixture=കേവലമായ
സങ്കരംFlanks of the array } കക്ഷങ്ങൾ
of the army }

Element=തത്വം

Trench-fighters=ഖനകയോധികർ

Solution=ദ്രവീഭാവം

Destructive distillation=ധ്വംസ

സന്ധാനം

Nitrogen=പാകുജനകം, യവക്കു

രവാഷ്ഠം, നത്രികം

Ambuscade=സത്രം

Expedition=സമത്ഥാനം

Molecule=പുഞ്ചികം

Advance-guard, } ഉക്കളം
night-petrol }

Phosphorus=ഭാവകം, പ്രകാശദം

Silica sand=മൃതുകാശേയം

11. Minerology-ധാതുവിജ്ഞാ

Copper sulphate=ഗന്ധകാമി

നീയം

തത്വം

Carbolic acid=കാർബണിവാഹക

Mine=ആകരം

ദ്രാവകം

Ores of iron=തീക്ഷ്ണധാതു

Geography-ഭൂമിശാസ്ത്രം

Alabaster=വെൺകല്ല്

Amethyst=വൈഡൂതം, സുഗന്ധി
കല്ല്

Belt=കട്ടലിട്ടുകുപ്പ്

Garnet=പുഷ്പരാഗം

Latitude അക്ഷാംശം

12. Medical science-വൈദ്യ

Longitude=ദ്രവ്യം

ശാസ്ത്രം

8. Industrial-വ്യാവസായികം

Proteides=പ്രതമജ

Anvil=അടക്കല്ല്

Germ=ബീജം

Mill (port)=മുതൽ

Starch=മണ്ഡിക

Gear=ഇടയറ

Blood-heat=രക്ത

Ligaments=സന്ധികൾ

Fibrous tissue=താൻതവയ

Pathology=രോഗനിരീക്ഷണശാസ്ത്രം

Prognosis=അസംഭവ്യലക്ഷണം

9. Logic-ന്യായശാസ്ത്രം

13. Naval-നാവികം

Deduction=അവനയനം

Ballast=അടിഭാരം

Induction=ഉന്നയനം, പ്രത്യേക
തോതവെപ്രമാണം

Prow, ship-head അണിയം

Stern=അമരം

Shipwright=ഇളംതച്ചൽ

Fire-deck=അണിയത്തട്ട്

14. Physiology-ശാരീരം,
ശാരീരശാസ്ത്രം

16. Philosophy-തത്വശാസ്ത്രം

Marrow=ഏല്യകാമ്പ്, അസ്ഥി
സാരം

Huminatrian=മാനഷ്വതപമതാനം
സാരി

Liver=ഇശരൽ

Ideal=പ്രപഞ്ചത്തുവദസംബ
ന്ധമായ

Appendix=പരിശിഷ്ടം

Idealism=പ്രപഞ്ചത്തുവദം, പ്ര
പഞ്ചാസ്തികൃതിഷേധവാദം, ഭാവ
നാദൈവതവാദം

Artery=ധാതുനാഡി, യമനി

Imputation=അല്പാരോപണം

Bladder=ഉരളി, മൂത്രാശയം

17. Political science-അർത്ഥ

ശാസ്ത്രം

Cartilages=തരണാസ്ഥി

Immigration=അപവാഹനം

Peritoneal membrane=പരിതള	Deportee=അപവാഹിതൻ
	കല
Sectum=ഋജപാത്രം	Spies (in siege) അപസർപ്പന്മാർ
Protoplasm=ജീവാകാരം	Retreat=അപസരണം
15. <u>Physics</u> =പ്രകൃതിതത്വശാസ്ത്രം,	Compensatory fine=അപഹീന
പ്രകൃതിശാസ്ത്രം പ്രകൃതിവിജ്ഞാനീയം.	
Attraction=ആകർഷണം	Surplus population=അഭിഷ്യാനം.
Specific gravity=ആവർത്തികതൃതപം.	
Conductivity=ധാമികരം	Emigration=അഭിഷ്യാനവമനം
Temperature=താപമാത്ര	Financial difficulty=അതർത്ഥശ്ചിതം
Gravity=ഗുരുത്വം	Banishment=അവസ്രാവണം
Gravitation=ഗുരുത്വജാലം	Pseudo-king=രാജവൃണ്ണനൻ
Freezing point=ഘനീഭവപ്രമുഖം	Autonomy=നിജാധീനത
Bulk, Volume=പരിണാഹം	Trigonometry=ത്രികോണഗണിതം
Phenomenon=ഭാവം	Sine=ജ്യാ
Hypothesis=ഭ്രമിക	Co-sine=കോസിജ്യാ
Density=സാന്ദ്രിമാ	Tangent=തന്ജന്റ
Impenetrability=അനതിക്രമണം	Radius=രേഖ
Concave mirror=ഉൾവളവുള്ള	
	കണ്ണാടി
Positive electricity=കണ്ണാടി	Zoology=പ്രാണിശാസ്ത്രം,
	ജന്തുശാസ്ത്രം
	വിദ്യുച്ഛക്തി
Camera obscura=കാമുകി	
Syphon=കടിലനാളി	Gayal ox=ആയുമാൻ
Galvanic battery=ഗലവാനി	Sparrow=ആററ
	യുടെ പെട്ടകം
Chimney=പുകശോവരം	Armadills=ഇത്തിരപന്നി
Porosity=ബഹുരസ്യം	Pearl oyster=ഇപ്പിപ്പിൾ
Evaporation=വററൽ	Mytilus=ഇളംപക്ക

മേൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ ആര്യപു, ബെയ്ലി, സക്കേറിയസ്, മുളയിൽ കൃഷ്ണൻ മുതലായവരുടെ നിഘണ്ടുക്കളിൽനിന്നും, ലീലാവതി, യുക്തിഭാഷ, എം. ഉദയവർമ്മരാജാവിന്റെ പ്രവേശിക, വററൻ

എൽ. ജോഹാനസ് ഫ്രോഹൻമെയർ പാതിരിയുടെ പ്രകൃതിശാസ്ത്രം, എം. രാജരാജവർമ്മരാജാവിന്റെ അത്മശാസ്ത്രം, കൗടില്യന്റെ അത്മശാസ്ത്രം എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും എടുത്തിട്ടുള്ളവയാണ്. ഇനിയും അനേകം നിഘണ്ടുക്കളും പുസ്തകങ്ങളും തിരയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. *സമയവും സൗ കർഷ്വവും ഇല്ലാതെ ഈ പരിമിതലേഖനത്തിൽ ആവക ഉപകരണഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു മാതൃകാശബ്ദങ്ങൾ എടുത്തുചേർക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഒരു മനസ്സിരുത്തിനോക്കുന്നതായാൽ കാണു പ്രാമാണ്യം സിദ്ധിച്ച ഒരു സാങ്കേതികനിഘണ്ടുവിന്റെ അഭാവംകൊണ്ടു വന്നവെ ഷമ്യങ്ങൾ. ഉള്ളതു കാണാതെ ഇല്ലാത്തതും വേണ്ടാത്തതും കാണുന്നു. ഉള്ളതു കാണുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല; ഇല്ലാത്തതുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുപ്രകൃതം പ്രമിള; ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നു നിയമമില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടു ചേർന്നു മനോധർമ്മത്തിന്നു കടിഞ്ഞാണില്ല; എന്തിന്നുറപ്പുവെന്നു, നല്ലതെങ്കിൽ നല്ലതു്, ചീത്തയെങ്കിൽ ചീത്ത; വിഷമോ അമൃതോ എന്തെങ്കിലുമാവട്ടെ; അടിച്ചോ ടിക്കുന്ന കുതിരയ്ക്കു വിശപ്പും ഭാഹവും തീരണ്ടു? കുതികൊണ്ടു ഭാഷാസാഹിത്യത്തിന്നു് ഓടുന്നവഴി കിട്ടിയതൊക്കെ തിന്നുകതന്നെ.

പുണ്യകർമ്മങ്ങളൊന്നും സുകരങ്ങളല്ല. സാങ്കേതികശബ്ദനിഘണ്ടു നിർമ്മാണവും ക്ലേശംകൂടാത്തതല്ല. പണം വേണം, പ്രയത്നം വേണം, പണിയെടുക്കുവാൻ ആളുകളും വേണം, ഉത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻതക്ക പരിസരവും വേണം. പണസ്സഞ്ചിയും ഹൃദയഗ്രന്ഥിയും, കെട്ടഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും, അഴിയുകപോലും ചെയ്യണമെങ്കിൽ, ധനവാന്മാരായ പൌരന്മാരിൽ പൌരബോധമുണ്ടാവണം. ഭാഷാഭിമാനികളിലും ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാരിലും ഒരു സമ്പ്രദായത്തോടുകൂടിയ സാഹിത്യഭ്രാന്തു കടന്നുകൂടണം. കൈരളിയിൽ കറകുളഞ്ഞ ഭക്തിയും വിഭക്തിയും ഉണ്ടെങ്കിൽ ആവേശം തനിയെ വന്നുകൊള്ളും; ക്ലേശം സഹിച്ച പ്രയത്നം നടത്തുവാനുള്ള ത്യാഗശീലവും ഉണ്ടായിരിക്കാമുള്ളതും.

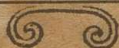
ഈ ലേഖകന്റെ ഒരു ഇഷ്ടബന്ധുവിനോടു് ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചപ്പോൾ ഒരു 'സാഹിതീനിത്യയോഗം' സ്ഥാപിച്ചാലേ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം സാധിക്കയുള്ളവെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. അതു ശരിതന്നെ. പക്ഷെ, ഭാഷായോഷയുടെ ആലസ്യം തീർക്കുവാൻ പരിശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു് ഈ ആശയം പുത്തരിയല്ല. അന്നഭവം നിരാശയെ ജനിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും,

* കൃഷ്ണൻ പണ്ടാല അവർകളുടെ 'രസതന്ത്രം' ടി. കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ അവർകളുടെ 'ഭൂപ്രകൃതിശാസ്ത്രം,' ശരീരശാസ്ത്രം, വൈദ്യശാസ്ത്രം എന്നിവയിൽ ചില നല്ല പുസ്തകങ്ങളുണ്ട്. ബെറോഡാ ഗവണ്മെണ്ടും ബെങ്കാളസാഹിത്യപരിഷത്തും സാങ്കേതികശബ്ദങ്ങൾ അടങ്ങിയ കാരോപുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. സ. പ.

ആശാർഗത്തിനു വഴികാട്ടിട്ടുണ്ട്. സമസ്തകേരളസാഹിത്യപരിഷത്തില്ലെ? പ്രാദേശികസാഹിത്യയോഗങ്ങളില്ലെ? ഭാഷാപരിഷ്കരണസംഘങ്ങളില്ലെ? കേരളത്തിലും മഹാപാഠശാലകളില്ലെ? എല്ലാമുണ്ട്. അവയ്ക്കു യോഗശക്തിയില്ല. കൈരളിക്ക് അതുണ്ടായിക്കാണുവാനുള്ള യോഗവും വന്നിട്ടില്ല. 'കേരളമു' യോഗം മുഖവാഴിഞ്ഞാൽ, ഭാഗ്യയോഗം പിന്നാലെ വരുമായിരിക്കാം. അതിനു കേരളസർവ്വകലാശാലയുടെ ഗുഹസ്ഥിതി തെളിഞ്ഞാൽ നന്നായിരുന്നു. പക്ഷെ—എന്തു ചെയ്യാം! ഒന്നും കൈനീട്ടില്ലെങ്കിലും ഈ ഐക്യം കമ്പഴി സാങ്കേതികശബ്ദസംഭരണത്തിനും പണ്ഡിതാഭിപ്രായപ്രകാശനത്തിനും സംഗതിയായാൽ അതുത്തോളമെങ്കിലും ആയല്ലോ എന്നു കരുതാമെന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്.

എന്നും ആ വഴിക്കു പോകുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വഴികാട്ടി മാത്രം കൈരളിയുടെ എഴുന്നള്ളത്തുപന്നകം കടവിൽ ഉറച്ചു കിടക്കുകയാണ്. ഒരമരക്കാരനും കുറെ തണ്ടുകളിടും ഒത്തുകൂടിയാൽ, ഒന്നു തള്ളിപ്പോകാം. ഇതു കിട്ടിയാൽ ജയിച്ചു; പിന്നെ വലിച്ചുകയറാം. അല്ലെങ്കിൽ ഏറ്ററംകൊണ്ടുതന്നെ പൊങ്ങി, തലതെററിത്തിരിഞ്ഞു കാരറത്തലഞ്ഞുനടക്കട്ടെ എന്നു വെക്കേണ്ടിവരും. അതുകണ്ടു രസിക്കുവാനുള്ള മനോഭാവം കേരളീയർക്കുണ്ടോ?

(സ. കേ. തൈ. മാ.)

* സാങ്കേതികശബ്ദസംഭരണത്തിലുള്ള സാഹിത്യനിർമ്മാണത്തെക്കുറിച്ച് സാഹിത്യനിർമ്മാണത്തിൽ ടി. കെ. തുണ്ണിമേനോൻ അവർകളുടെ ഒരു ലേഖനമുണ്ട്. സ. പ.

പരസ്യം.

1114-ലെ കുടിശ്ശിക ലക്കങ്ങൾ അച്ചടിച്ചു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതാണ്. താമസം ക്ഷമിക്കണം. കുടിശ്ശിക വരിസംഖ്യയും ഉടനെ അയച്ചുതന്നു സഹായിക്കണം.

മാനേജർ.